

Onsdag den 10. februar 2016 (D)

1

52. møde

Onsdag den 10. februar 2016 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til udlændinge-, integrations- og boligministeren om inddragelse af opholdstilladelse for studerende. (Hasteforespørgsel). Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Ulla Sandbæk (ALT). (Anmeldelse 05.02.2016. Fremme 09.02.2016).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Erik Christensen (S)

Mener ministeren, at de tal, Politiken præsenterede den 22. december 2015, hvor det fremgik, at erfaringer fra Danmark og Norge viser, at udflytning af statslige arbejdspladser kan koste mellem 0,5 og 1,1 mio. dkr. pr. arbejdsplads, og at den samlede udflytning af de 3.900 statslige arbejdspladser vil koste minimum 1,95 mia. kr., er realistiske?

(Spm. nr. S 614).

2) Til erhvervs- og vækstministeren af:

Kasper Roug (S)

Hvordan mener ministeren, at det passer ind i regeringens overordnede strategi om udflytning af statslige arbejdspladser, at beskæringen af LAG-midlerne med over 30 mio. kr. fra næste år efter alt at dømme vil koste statslige arbejdspladser på LAG-sekretariatet i Nykøbing Falster, hvor sekretariatet åbnede så sent som den 1. januar sidste år?

(Spm. nr. S 610).

3) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Er ministeren enig med statsministeren, da denne den 3. februar 2016 skrev om Socialdemokraternes integrationsudspil, at »Man KAN altså godt arbejde og klare sig selv i Danmark, selvom man ikke taler dansk. Derfor skal vi ændre tilgangen: Flygtninge skal i arbejde – og så skal sproget bygges på i tilknytning til det«, og »Det glæder mig, at Socialdemokratiet i dag gør sig tilsvarende tanker om sammenhængen mellem arbejde og sprog«, og er ministeren samtidig enig med Venstres integrationsordfører, Marcus Knuth, der om samme forslag fra Socialdemokratiet udtalte, at det skaber »en falsk, næsten halvkommunistisk økonomi«?

(Spm. nr. S 598).

4) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF)

Er det for ministeren ikke bekymrende, at der kan være eksempelvis islamister, der får statsborgerskab, som ikke anerkender det danske folkestyre, grundloven og grundlæggende danske værdier, og hvilke initiativer vil regeringen tage, for at disse personer ikke får statsborgerskab, det kunne ske ved oprettelsen af en screeningenhed?

(Spm. nr. S 616. Medspørger: Naser Khader (KF)).

5) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF)

Vil ministeren tage initiativ til, at der i forbindelse med underskrivelsen af loyalitetserklæringen ved ansøgning om statsborgerskab laves et forudgående interview med ansøgeren, hvor det sikres, at personer anerkender og vedkender sig folkestyret, grundloven og de grundlæggende danske værdier, som jo er det, personen lover ved at underskrive loyalitetserklæringen?

(Spm. nr. S 617).

6) Til social- og indenrigsministeren af:

Karin Nødgaard (DF)

Agter regeringen at indskærpe over for kommunerne, at lovgivningen skal følges i sager, hvor der er indberettet omsorgssvigt og misbrug af anbragte børn, og overvejer regeringen sanktioner over for kommuner, der ikke lever op til deres tilsynsforpligtelser?

(Spm. nr. S 594).

7) Til social- og indenrigsministeren af:

Pernille Schnoor (S)

Hvordan forholder ministeren sig til, at stigningen i antallet af børn, der anbringes i pleje i forbindelse med Barnets Reform, betyder, at langt flere børn anbringes med meget komplekse problemer, og er ministeren tilfreds med, at kun få børn (310 børn ud af 6.000 børn) kommer i pleje hos en kommunal plejefamilie, der er sikret en relevant specialisering og en uddannelse, og hvad ønsker ministeren at gøre for at sikre, at alle børn, inklusive dem med komplekse problemer, får det fagligt korrekte tilbud?

(Spm. nr. S 612).

8) Til social- og indenrigsministeren af:

Pernille Schnoor (S)

Hvordan forholder ministeren sig til, at et for stort antal plejefamilier (en tredjedel) ikke får deres to årlige tilsyn, at der ikke tales med barnet (en fjerdedel), og anerkender ministeren, at tilsynet med børn i familiepleje er centralt for, at børn ikke udsættes for eksempelvis omsorgssvigt eller overgreb, og hvad agter ministeren at gøre ved denne problemstilling?

(Spm. nr. S 613).

9) Til social- og indenrigsministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S)

Er ministeren enig med Dorthe Winther, formand for Sammenslutningen af Danske Småøer (SaDS), der mener, at den største trussel

for småøerne er problemstillingerne med færgedriften, og hvornår agter ministeren at indføre trafikalligestilling efter landevejsmodellen, som Venstre tidligere har talt for?
(Spm. nr. S 615).

10) Til justitsministeren af:

Pernille Skipper (EL)

Er det efter ministerens opfattelse god regeringsførelse, at ministeren endnu ikke efter 4 uger hverken har svaret på eller fastsat en dato for besvarelsen af Retsudvalgets samrådsspørgsmål U om UNGASS, selv om både Justitsministeriet og Sundheds- og Ældreministeriet ifølge Justitsministeriet har haft kendskab til og drøftet, hvem der er den rette minister til at besvare spørgsmålet, siden det blev stillet den 4. januar 2015?
(Spm. nr. S 587).

11) Til justitsministeren af:

Karin Nødgaard (DF)

Hvordan forholder regeringen sig til, at en sag om omsorgssvigt og misbrug af anbragte børn kan erklæres forældet og dermed forhindre de berørte børn i at modtage erstatning fra en kommune, der ikke har levet op til sit ansvar?
(Spm. nr. S 593 (omtrykt)).

12) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Er ministeren enig med den svenske regering i, at udlændinge, som kommer til landet, skal indrette sig efter de love og regler, som gælder her, og at de derfor bl.a. også skal overholde de regler, der gælder i Danmark, for så vidt angår tiggeri?
(Spm. nr. S 608, skr. begr.).

13) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF)

Er ministeren enig med den svenske regering i, at man skal lade være med at give tiggere penge, da det alligevel ikke hjælper nogen ud af fattigdom og sociale problemer, og at man langt hellere skal give penge til relevante organisationer, hvis man vil hjælpe?
(Spm. nr. S 609, skr. begr.).

14) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Anser ministeren det som et problem, at syv ud af ti danske selskaber ikke behøver at underlægges revision, og mener ministeren ikke, at det vil være gavnligt for Danmark at opnå større åbenhed omkring danske virksomheders skatteforhold?
(Spm. nr. S 591).

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Jan Johansen (S)

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at kun én ud af fire arbejdsmarkedsydelsesmodtagere har modtaget et aktiveringstilbud i Nyborg Kommune, til trods for at det fremgår af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse fra 2013, at »alle modtagere af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse har ret og pligt til et virksomhedsrettet tilbud efter senest en måned på den midlertidige ydelse«?
(Spm. nr. S 606, skr. begr.).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

Fra medlem af Folketinget Kaare Dybvad, der har haft orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 8. februar 2016 atter kan give møde i Tinget.

Ole Hækkerups hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophørte fra nævnte dato at regne.

I dag er der følgende anmeldelser:

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 116 (Forslag til lov om ændring af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., lov om sikkerhed til søs og forskellige andre love. (Sikring af søfarendes økonomiske stilling ved rederens misligholdelse af ansættelsesforholdet, styrket sikkerhed ved større maritime anlægsprojekter, forsikring i forbindelse med vragsfjernelse, effektivisering af synsvirksomheden på dykkerområdet m.v.)).

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Lovforslag nr. L 117 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Revision af hjemmetræningsordningen, herunder præcisering af kravet om udredning, fastsættelse af krav om inddragelse af sundhedsfaglige kompetencer, præcisering af reglerne for tabt arbejdsfortjeneste m.v.)).

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Lovforslag nr. L 118 (Forslag til lov om ændring af lov om godskørsel, lov om buskørsel og lov om taxikørsel m.v. (Løn- og arbejdsvilkår for chauffører, udvidelse af overenskomstnævnets kompetence m.v.)).

Peter Kofod Poulsen (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 20 (Hvad kan ministeren oplyse om regeringens holdning til videoovervågning i det offentlige rum med henblik på at skabe tryghed for borgerne og lette opklaringen af forbrydelser, herunder terrorisme, og vil regeringen iværksætte statslig videoovervågning af centrale lokaliteter i landets storbyer?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til udlændinge-, integrations- og boligministeren. (Hasteforespørgsel):

Vil ministeren redegøre for den nuværende lovgivning og praksis i sager om inddragelse af opholdstilladelse for studerende, der har arbejdet for meget, og herunder redegøre for, om ministeren vil foretage ændringer på området set i lyset af den senere tids sager, hvor studerende er blevet udvist på formodning om

ikke at opholde sig i landet med det formål at studere, til trods for beståelse af alle kurser og eksaminer på studiet?

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Ulla Sandbæk (ALT).
(Anmeldelse 05.02.2016. Fremme 09.02.2016).

Kl. 13:02

Kl. 13:05

Begrundelse

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det lød, som om mikrofonen først kom på nu. Nu er den på. Det andet er jo også ført til referat, så det går nok.

Jeg gør opmærksom på, at afstemningen om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til den 11. februar 2016.

Så skal jeg sige i forhold til den her hasteforespørgsel, som jo varer 2 timer, at jeg synes, at vi skal bestræbe os på at få det til at fungere, sådan at når den næste ordfører melder sig her, siger jeg navnet, og så vil jeg meget gerne have, at ordføreren går op til ordførerbordet, for det sparer faktisk lidt tid, og det sparer også rigtig meget tid, hvis jeg ikke hele tiden skal stå og sige, at taletiden er overskredet.

Så værsgo til første ordfører for forespørgerne, fru Ulla Sandbæk.

Kl. 13:03

(Ordfører for forespørgerne)

Ulla Sandbæk (ALT):

Mange tak. Liberal Alliance og Alternativet har i dag indkaldt til en hasteforespørgsel vedrørende fratagelsen af udenlandske studerendes opholdstilladelse, som følge af at de en periode har arbejdet mere end det tilladte timetal. Der har på det seneste været sager, der har vist en tydelig problemstilling omkring praksis i afgørelsen af sager, hvor studerende har arbejdet mere end det tilladte timetal. I disse tilfælde er de studerende blevet udvist, med henvisning til at de ikke er studerende, men i stedet er her for at arbejde, til trods for at de med al tydelighed har prioriteret og klaret sig glimrende på studierne. De har tilmed betalt en bøde og rettet ind efter lovgivningen efter at være gjort bekendt med deres overtrædelse. Udvisningerne er en følge af, at man i forarbejderne til udlændingeloven angiver, at en overskridelse af den tilladte arbejdstid skaber en formodning for, at hensigten med opholdet ikke er at studere, men at arbejde.

Det kan ikke være hensigten automatisk at udvise studerende alene på en formodning, og det synes ganske urimeligt. Ministeren har tilkendegivet, at hun vil se på en nytænkning af ordningerne. Foreløbig er to unge mænd, som falder inden for den gruppe af unge, som ministeren gerne vil tiltrække, blevet udvist, og flere kan risikere at følge efter. Det haster derfor med at få en tilkendegivelse fra ministeren, som kan tjene som en foreløbig retningslinje for den fremtidige praksis til at afgøre, om der reelt er tale om en studerende, selv om 15-timersreglen for arbejde overskrides.

Derfor er vi glade for, at der i Folketinget har været opbakning til denne hasteforespørgsel, så vi kan få en grundig debat og forhåbentlig en bred tilkendegivelse af, at der bør ændres på denne praksis.

Jeg ser frem til ministerens svar.

Kl. 13:05

Besvarelse

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er der en besvarelse fra udlændinge-, integrations- og boligministeren, værsgo.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Regeringen er meget optaget af, at vi i Danmark skal kunne tiltrække dygtige studerende og arbejdstagere. Vi ønsker et Danmark for dem, der kan og vil. Det er helt klart for regeringen, at udenlandske studerende, der får en dansk uddannelse, har et stort potentiale til at bidrage til vækst og velfærd igennem beskæftigelse ved danske virksomheder. Udenlandske studerende kan bidrage med en ny viden på udenlandske markeder og kultur, som bl.a. hjælper med at styrke de danske eksportmuligheder.

I en tid hvor virksomheder begynder at opleve en stigende mangel på kvalificeret arbejdskraft, er det af stor værdi for vores virksomheder, at de har adgang til at rekruttere veluddannede udlændinge, der allerede kender til den danske kultur. Danmark skal være et attraktivt land for dygtige udenlandske studerende, der kommer hertil.

Forespørgslen i dag har sit udspring i nogle konkrete sager, der har været meget omtalt i pressen. Det er Styrelsen for International Rekruttering og Integration, der træffer afgørelsen i første instans i sager om opholdstilladelse med henblik på uddannelse, herunder også inddragelsessager. Styrelsens afgørelse kan påklages til Udlændingenævnet, som er et uafhængigt, sagkyndigt domstolslignende organ, hvis afgørelser er endelige inden for det administrative system. Jeg har dermed som minister ikke mulighed for at omtale og udtale mig om konkrete sager. Derfor kommer jeg heller ikke i dag til at udtale mig om styrelsens afgørelse i de konkrete sager, der har givet anledning til dagens forespørgselsdebat.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg naturligvis er åben over for en generel drøftelse om, om reglerne for inddragelse af studieopholdstilladelser bør være mere smidige.

De nuværende regler er, som de er, fordi i 2010 var der et politisk flertal, der ønskede at slå hårdt ned på studerende, der arbejdede ulovligt. Her 5 år senere, hvor der er et politisk ønske om at se på reglerne, er jeg selvfølgelig klar til det. Regeringen er derfor indstillet på at komme med et udspil til at ændre reglerne for inddragelse af studieopholdstilladelser, så de bliver mere smidige.

Jeg vil dog samtidig understrege, at det er regeringens principielle holdning, at der skal være en grænse for, hvor meget man som udlænding må arbejde ved siden af sit studie. Udlændinge skal overholde de betingelser, der er for deres opholdstilladelse, og vi skal sikre, at udenlandske studerende er i Danmark for at studere og ikke for at arbejde. En smidiggørelse af reglerne kan ske på flere måder, der hver især har både fordele og ulemper indbygget i sig, og jeg vil rigtig gerne sikre en løsning, der også har en reel balance.

Reglerne skal være gennemskuelige for udlændinge og arbejdsgivere, de må ikke blive for bureaukratiske, og de må ikke medføre, at studieopholdstilladelsen bliver en genvej til ufaglært arbejde i Danmark. Med andre ord skal vi tænke os rigtig godt om i den her sag.

Selv om det ikke er muligt for mig at kommentere de konkrete sager om udenlandske studerende, der har arbejdet ulovligt, vil jeg gerne bemærke, at man kan se i medierne, at de afgørelser, der har været fremme i medierne den seneste tid, bygger på nogle overtrædelser af lidt ældre dato.

Siden 2015 er antallet af timer, man som udenlandsk studerende må arbejde ved siden af sit studie, blevet hævet fra de tidligere 15 timer til 20 timer om ugen. Ligeledes er opgørelsen ændret fra at være ugentlig til at være et månedligt gennemsnit. Med andre ord er rammerne omkring lovligt arbejde ved siden af studierne for udenlandske studerende allerede blevet mere fleksible.

Som sagt er jeg også villig til at ændre reglerne for inddragelse. Hvis jeg vender mig mod den nuværende lovgivning og praksis, er baggrunden for den timebegrænsede arbejdstilladelse, at udenlandske studerende skal opholde sig i Danmark med det primære formål at studere. Samtidig har den udenlandske studerende adgang til at

supplere sine midler til selvforsørgelse med et deltidsjob, fuldtidigt ligesom danske studerende har.

Kl. 13:10

Reglerne om inddragelse af studieopholdstilladelse blev som nævnt senest ændret i 2010. Det politiske ønske udsprang bl.a. af en konkret kontrolindsats i forhold til studerende på Københavns vestegn, hvor 214 udenlandske studerende blev sigtet for ulovligt arbejde. Politisagerne blev typisk afsluttet med en mindre bødestraf.

Det nuværende Udlændingesservice gennemgik samtlige sager, og resultatet blev, at der ud af 162 tilfælde, hvor udenlandske studieopholdstilladelser stadig var gældende, kun var grundlag for at inddrage tilladelserne grundet manglende studieaktivitet i 17 tilfælde. I de resterende sager kunne studieopholdstilladelserne ikke inddrages. På daværende tidspunkt var der ikke hjemmel til at inddrage en studieopholdstilladelse, hvis den udenlandske studerende havde fået en bøde for ulovligt arbejde og samtidig var studieaktiv.

Med lovgivningen i 2010 blev reglerne ændret. Der blev indført en hjemmel til at inddrage studieopholdstilladelsen, hvis den studerende havde arbejdet ulovligt. Inddragelsen ville i praksis normalt ske i sager, hvor udlændingen har fået en bøde for ulovligt arbejde. Udenlandske studerende får typisk en sådan bøde på baggrund af en politianmeldelse, som Styrelsen for International Rekruttering og Integration indgiver. En inddragelse kan dog efter reglerne ske allerede, hvis den udenlandske studerende over for Styrelsen for International Rekruttering og Integration har erkendt at have arbejdet ulovligt.

Udlændingenævnet har på sin hjemmeside offentliggjort anonymiserede afgørelser om henholdsvis inddragelse eller afslag på forlængelse af studieopholdstilladelse. Udgangspunktet for nævnets praksis er, at en udenlandsk studerendes opholdstilladelse kan inddrages, hvis den studerende har arbejdet i strid med arbejdstilladelsen.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at jeg er af den klare holdning, at vi skal sørge for at finde en balance i reglerne, som dels tager hensyn til den udenlandske studerende, dels tager højde for hensynet om, at det skal sikres, at den udenlandske studerende primært er her for at studere og ikke for at arbejde. Jeg vil dog gerne gentage, at regeringen er indstillet på at komme med et udspil til at ændre på reglerne for inddragelse af studieopholdstilladelse, så de bliver mere smidige.

Kl. 13:12

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren. Og så går vi til forhandlingen, og det er ordfører for forespørgerne, fru Ulla Sandbæk. Værsgo.

Kl. 13:12

(Ordfører for forespørgerne)

Ulla Sandbæk (ALT):

Tak. Jeg vil gerne sige mange tak til ministeren for besvarelsen. Vi er godt klar over, at vi ikke kan komme ind på de to sager, men måske bare ganske lidt. I hvert fald er det to studerende, som har gjort denne hasteforespørgsel højaktuel. De to studerende har begge opnået topkarakterer og lever fuldt ud op til ministerens udtalelse, både i dag og i det svar, som ministeren kom med til fru Johanne Schmidt-Nielsen, om, at regeringen gerne vil tiltrække dygtige udenlandske studerende og arbejdstagere.

Denne forespørgsel sætter på ingen måde spørgsmålstegn ved, at der selvfølgelig skal være en øvre grænse for, hvor meget udenlandske studerende kan arbejde, at der skal være betingelser for opholdstilladelsen, og at der skal være konsekvenser af at bryde loven.

Men spørgsmålet er, om konsekvenserne nødvendigvis skal være en automatisk udvisning, for det er jo det, der har været tilfældet med de to unge studerende, hvis udvisninger er omtalt udførligt i dagspressen.

Den ene har efterfølgende fået arbejde i Danmark og kan nu lovligt vende tilbage, så hans sag har fået en lykkelig udgang. Men den anden opholder sig nu i Portugal sammen med sin kone og et 3-årigt barn, der var i behandling på Hvidovre Hospital, fordi han har en genfejl, som betyder, at han ikke kan nedbryde laktose. Derfor er han henvist til en særlig diæt, som er utilgængelig i Nepal, som familien kommer fra.

Problemet er opstået, fordi der i forarbejderne til udlændingeloven angives, at en overskridelse af den tilladte arbejdstid skaber en formodning om, at hensigten med opholdet ikke er at studere, men at arbejde – en *formodning* om. Og man kunne jo således tro, at denne formodning kunne afkræftes, ved at den studerende ganske enkelt dels dokumenterede, at han eller hun har bestået samtlige eksamener i perioden, hvor arbejdstidsoverskridelsen fandt sted, dels fremlagde dokumentation for, at vedkommende er mødt til undervisningstimerne i semesteret.

Den studerende har imidlertid overhovedet ikke fået mulighed for at afkræfte formodningen om at være arbejdstager, fordi praksis har været, at han eller hun automatisk er blevet udvist i det øjeblik, arbejdstiden er blevet overskredet.

Der står nemlig også i forarbejderne, at der ved overskridelse af arbejdstiden normalt skal ske inddragelse af studie- og arbejdstilladelsen, og det er så sket i alle tilfælde og automatisk.

Jeg er som sagt ikke uenig i ministerens svar. Men mens man nyttanker lovgivningen på området, kan ministeren relativt let tilkendegive, at lovgivningen skal forstås således, at der er allerede som lovgivningen ser ud i det efter nogle ganske bestemte kriterier i form af beviser for, at der er tale om studier og ikke om arbejde, er mulighed for at undlade den automatiske inddragelse og pålæg om udsendelse.

De eksisterende regler er ikke urimelige, hvis der ud fra bestemte kriterier skabes en reel adgang til at afkræfte formodningen om arbejdstensigt. Sådanne kriterier kan være enkle og behøver ikke at levne mulighed for misbrug. De kan administreres med lempe og rette op på en praksis, der er uønsket af stort set samtlige partier i Folketinget.

Jeg ser frem til en god debat og glæder mig til ministerens svar.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Ulla Sandbæk.

Kl. 13:17

(Ordfører for forespørgerne)

Ulla Sandbæk (ALT):

Jeg skal i øvrigt lige læse forslaget til vedtagelse op. (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Ja!).

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at regeringen vil komme med et udspil til at ændre reglerne for inddragelse af studieopholdstilladelse, så de bliver smidigere, således skal kun alvorlige overtrædelser medføre inddragelse uden forudgående advarsel i førstegangstilfælde.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 22.)

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det skal også lige læses op, hvem der har fremsat forslaget til vedtagelse.

(Ordfører for forespørgerne)

Ulla Sandbæk (ALT):

Det er hr. Marcus Knuth, som har lavet den endelige formulering. (Formanden (Pia Kjærsgaard): Jo, men vi skal lige have partierne. Det er mere af hensyn til det bogførte). Ja. Det er på vegne af ALT, S, V, EL, LA, RV, SF og KF.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så går vi videre til hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

(Ordfører)

Mattias Tesfaye (S):

Tak. For knap en måned siden modtog jeg en henvendelse fra en borger på Vestegnen. Hun fortalte historien om en ven, der i sommer blev uddannet på et dansk universitet, men som netop var blevet udstvist. Jeg var herefter i kontakt med den udviste, der fortalte, at han ved siden af studierne havde arbejdet i et køkken. Da hans chef af og til spurgte, om han kunne tage nogle ekstra timer, ville han ikke sige nej. Hermed endte han med at overskride den daværende grænse på maksimalt 15 timers arbejde om ugen. Han kontaktede selv myndighederne og betalte bøden og hørte herefter ikke mere til sagen. Men da hans midlertidige opholdstilladelse udløb, og han søgte om permanent ophold, fik han afslag og besked på at forlade landet. Det synes vi fra Socialdemokraterne side ikke er rimeligt. Vi vil derfor gerne takke Alternativet og Liberal Alliance for at have indkaldt til den her forespørgsel.

Jeg er samtidig medlem af 3F og er dyb modstander af social dumping. I min egen branche sker der oftest, ved at østeuropæere aflønnes under overenskomsten, men i andre brancher er der problemer med udenlandske studerende, der indskrives på danske universiteter, men reelt er taget til Danmark for at arbejde. Det er ikke så mange måneder siden, at 3F's fagblad afslørede, hvordan kinesiske studerende knoklede rundt i Københavns sushibranche og dermed undergravede mulighederne for at få tegnet overenskomst og sikre ordentlige og danske løn- og arbejdsforhold i den her branche.

Det er med baggrund i sådan nogle eksempler, at vi har de nuværende regler om, at udenlandske studerende maksimalt må arbejde 20 timer om ugen bortset fra i juni, juli og august, hvor de må arbejde fuldtid. Timetallet blev sat op fra 15 til 20 i forbindelse med aftalen om international rekruttering fra juni 2014 med ikrafttrædelse fra 1. januar 2015, altså mens vi havde en socialdemokratisk ledet regering. I samme aftale blev det besluttet, at timetallet skulle udregnes i gennemsnit på månedsbasis.

På den her baggrund udvises omkring 300 studerende om året. Ifølge ministerens svar på mit spørgsmål 348, som jeg modtog i går, foretager Styrelsen for International Rekruttering og Integration et konkret skøn i hver enkelt sag, og til brug for behandlingen har styrelsen ingen cirkulærer, administrative forskrifter eller lignende, men sagsbehandlingen foretages med udgangspunkt i selve lovens ordlyd og i forarbejderne til loven.

Socialdemokraterne er sådan set tilfredse med intentionerne i den nuværende lovgivning, men vi mener, at den administreres lidt for restriktivt, når det ifølge ministerens svar er alle studerende, der udvises på baggrund af overtrædelse af loven, undtagen dem, som er beskrevet i udlændingelovens § 26, der bl.a. lægger vægt på den studerendes helbred, og hvorvidt vedkommende risikerer at lide asylrelevant overlast i hjemlandet. Det her undtager jo ikke personen, jeg var i kontakt med, ligesom det ikke undtager superstudenten Marius fra Herning. Det ville have været mere rimeligt, hvis de kunne betale

Kl. 13:17 bøden og fik en advarsel for førstegangstilfælde, men ikke blev udstvist med det samme.

Derfor er vi indstillet på ændringer, om nødvendigt lovændringer. For Socialdemokraterne er det dog helt afgørende, at vi ikke samtidig risikerer at åbne op for mere social dumping. Vi er derfor glade for, at det er lykkedes blive enige med resten af Folketingets partier, undtagen Dansk Folkeparti, om et forslag til vedtagelse, som balancerer begge de her synspunkter. Vi er glade for, at det kan samle bred opbakning i Folketinget, og jeg vil godt opfordre Dansk Folkeparti til at overveje, om ikke det også var noget for dem.

Vi ser frem til diskussionen.

Kl. 13:21

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Mattias Tesfaye. Tak. Så er det hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for ordet. Med jævne mellemrum kommer der enkeltsager frem i medierne – sager, hvor man umiddelbart tænker, at det da også er for galt, og at man burde kunne gøre noget fra Christiansborgs side. Men så er det, man skal træde et skridt tilbage og tænke lidt over, hvorfor vi har de regler, som vi har. Der er jo en god forklaring. Der er faktisk et par gode forklaringer. Forklaringen er, at når en udlænding får en opholdstilladelse, er der til opholdstilladelsen knyttet en række betingelser. Den enkelte udlænding indgår reelt en aftale med staten, med det offentlige, og hvis aftalen bliver brudt og betingelserne ikke bliver overholdt, så har det selvfølgelig nogle konsekvenser. Det bør naturligvis være udgangspunktet. For ellers er der ingen grund til, at vi knytter nogle betingelser til selve opholdstilladelsen.

Forklaringen er også, at der tidligere har været omfattende snyd med opholdstilladelser på studieområdet, og derfor er Folketinget tidligere gået ind for at stramme op på området for netop at komme noget af den her omfattende snyd til livs. Dermed kan jeg også sige, at Dansk Folkeparti grundlæggende støtter det nuværende regelsæt på området, også fordi vi gerne ser, at man ikke igen åbner for muligheden for at snyde på området.

Dertil kommer – og det er måske den bedste forklaring – at Danmark inden for de seneste fem år som et eksempel har modtaget ca. 80.000 udenlandske studerende fra lande uden for EU, og oven i det tal kommer studerende fra EU-lande. Så lægger man det hele sammen inden for bare en femårig periode, har vi modtaget over 100.000 udenlandske studerende. Det er rigtig mange mennesker, og hvis man skal have bare en nogenlunde chance for at have styr på alle disse udenlandske studerende, bliver vi nødt til at have nogle klare regler og nogle klare retningslinjer, og vi bliver nødt til at håndhæve reglerne.

Derfor er Dansk Folkeparti skeptisk over for at lave generelle lempelser på udlændingeområdet på baggrund af enkeltsager, og det er jo dybest set det, som flere partier lægger op til i dag. Der er desværre en tendens til, at Folketinget laver lovgivning, som ikke altid er lige gennemtænkt, på baggrund af enkeltsager, og det kan godt være det, der ender med at blive resultatet på baggrund af det forslag til vedtagelse, som en række partier har lagt frem i dag. Det vil Dansk Folkeparti gerne advare imod, også selv om der er tale om sager, hvor jeg godt kan forstå at man umiddelbart har sympati for de personer, som det handler om.

Denne debat forekommer mig også at være udtryk for en mærkværdig prioritering af opgaverne på udlændingeområdet, når det samtidig er sådan, at andelen af indvandrere og efterkommere stiger dramatisk med det resultat, at Danmark stille og roligt bliver lidt mindre dansk, at vi mister Danmark som en sproglig og kulturel enhed og dermed sætter sammenhængskraften over styr.

Det er også tankevækkende, at den enkeltsag, som dybest set danner baggrund for debatten, tilsyneladende har fundet sin egen løsning, i og med at den pågældende person har fået ophold efter en anden paragraf i udlændingeloven.

Alt i alt ønsker Dansk Folkeparti at fastholde de nuværende regler på området, men som vi også har sagt tidligere, er vi åbne over for at diskutere, om man kan få en ny og særlig klageadgang direkte til ministeren. Det har man jo haft tidligere. Det har fungeret som en slags ventil i udlændingssystemet, så i de sager, hvor man tænker, om man ikke kunne gøre noget her, så har ministeren faktisk tidligere haft mulighed for at gribe ind og sige, at her kan vi gøre en undtagelse, vi kan alligevel godt give personen lov til at blive i Danmark, eller ministeren har kunnet give nogen besked om at kigge på sagen en ekstra gang. Det er meget godt med den slags fleksibilitet i systemet. Så undgår man også, at man laver generelle lempelser på udlændingeområdet på baggrund af enkeltsager, og det skal man altid være varsom med. Det tror jeg skal være bemærkningerne herfra. Og så har Dansk Folkeparti også et forslag til vedtagelse, som jeg vil til-lade mig at læse op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til på udlændingeområdet at indføre en klageadgang, så ministeren i ganske særlige og få tilfælde kan ændre afgørelser, såfremt visse betingelser er opfyldt. Reglerne for udenlandske studerende skal fortsat sikre, at der er konsekvenser, såfremt en udlænding bryder de betingelser, der er knyttet til opholdstilladelsen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 23).

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger.

Forslaget til vedtagelse indgår i den videre forhandling.

Så er det hr. Marcus Knuth, Venstre.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Marcus Knuth (V):

Tak. I dag har Liberal Alliance og Alternativet stillet denne hastespørgsmål til regeringen på baggrund af den seneste tids sager om studerende, der har fået inddraget studieopholdstilladelsen. Studieopholdstilladelsen kan inddrages, hvis den udenlandske studerende ikke overholder de regler, der er for, hvor meget man må arbejde ved siden af det studie, man er optaget på.

Lad det være sagt med det samme: Venstre vil naturligvis gerne være med til at se på, hvordan vi kan gøre reglerne mere smidige, så det bliver mere gennemskueligt både for den udenlandske studerende og for de danske arbejdsgivere. Men det skal være en balanceret ændring af reglerne, således at vi både skruer ned for bureaukratiet og sikrer os mod, at en studieopholdstilladelse ikke bare bliver en enkeltbillet til ufaglært arbejde i Danmark. Vi har tidligere oplevet, før reglerne blev strammet i 2010, at flere udenlandske studerende havde et proformastudie og i alt for vid udstrækning brugte tiden på at arbejde i Danmark i stedet for at studere i Danmark. Vi valgte dengang at give hjemmel i lovgivningen til at inddrage en studieopholdstilladelse i det tilfælde, at en udenlandsk studerende havde fået en bøde for ulovligt arbejde og samtidig blev vurderet til at være studieaktiv. Det er 5 år siden.

Hverdagen ændrer sig, og det gør det politiske flertal selvfølgelig også, og derfor er Venstre naturligvis også klar til at se på reglerne igen, hvis der foreligger et ønske om det. Dog vil jeg gerne gøre det klart, at det stadig væk er Venstres udgangspunkt, at der må og skal være en grænse for, hvor meget man som udlænding kan arbejde ved siden af sit studie. Der skal være en klar balance mellem, at Dan-

mark forbliver et attraktivt land at studere i, og at vi samtidig sikrer, at vi ikke er naive og åbner for udnyttelse af reglerne.

Venstre støtter altså teksten her om smidigere regler på området, men reglerne skal selvfølgelig være balancerede, så vi ikke åbner for udnyttelse. Tak.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Marcus Knuth. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen, Enhedslisten. Det går jo strygende. Værsgo.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Vi har jo set nogle sager i pressen, som jeg tror de fleste betragter som tåbelige. Allerede i forbindelse med at de to sager kom frem, meldte regeringen jo faktisk ud, at man gerne ville se på at ændre reglerne. Og jeg kan forstå, at med undtagelse af Dansk Folkeparti er den enighed i Folketingssalen her stadig. Så det er jo dejligt, at vi nu får bekræftet det, vi vidste i forvejen, nemlig at det vil være rigtig fornuftigt at få nogle mindre bureaukratiske regler.

Hvis jeg sådan kunne starte et andet sted, ville jeg sige, at i Enhedslisten synes vi jo generelt, at udlændingepolitikken er for stram, ikke mindst på flygtningeområdet. Jeg synes jo, det er meget ulykkeligt, at man f.eks. har gjort det sværere for flygtninge at få familiesammenføring med deres børn. Jeg synes også, det er trist, at vi ser så mange eksempler på danske borgere, som faktisk ikke får lov til at leve her i Danmark med deres ægtefælle.

Samtidig har vi det jo sådan i Danmark, at vi ikke bare har åbne grænser, vi har ikke bare fri indvandring. Det er ikke sådan, at alle bare kan komme til Danmark for at studere; det er ikke sådan, at alle bare kan komme til Danmark for at arbejde – og det er sådan set fornuftigt. Hvis vi gerne vil holde fast i det der med at kunne give beskyttelse til flygtninge – og det synes jeg jo vi skulle gøre i højere grad, end vi gør i dag – og hvis vi gerne vil holde fast i, at vi skal give danske borgere ret til at kunne leve sammen med deres ægtefælle, det vil jeg gerne i højere grad end i dag, ja, så er det fornuftigt, at man så i øvrigt siger, at der er nogle grænser for arbejdskraftindvandring. Vi kan ikke bare sige, at alle, der har lyst til at komme til Danmark for at arbejde eller studere, kan komme.

Derfor har vi bl.a. nogle regler, som siger, at man skal leve op til nogle betingelser, hvis man vil læse i Danmark. Man må f.eks. maks. arbejde 20 timer om ugen. Det er klogt. Det handler om lige præcis det, som hr. Mattias Tesfaye fortalte om på talerstolen, nemlig at bekæmpe social dumping, bekæmpe snyd. Altså, det kan ikke nytte noget, at der er arbejdsgivere, som tænker: Nå, det var da smart, så kan man lige hive noget arbejdskraft ind, tilmelde det et eller andet studie og så lave social dumping ad den vej. Så det er fornuftigt, at der er regler for, hvor meget man må arbejde, når man studerer.

Men der er heller nogen tvivl om, at de eksempler, vi har set i pressen her, er eksempler på, at reglerne er alt, alt for bureaukratiske. Altså, det er jo åbenlyst tosset, at der er nogle unge mennesker, som passer deres studier og gør alt, hvad de skal, og så får de at vide: Hov, I har arbejdet lidt for meget. De betaler deres bøde, de tror, at sagen er ude af verden, og så bliver de udvist. Det er jo så tosset, og heldigvis kan alle undtagen Dansk Folkeparti også se det. Det er jo godt. Det er positivt, at man nu vil ændre reglerne.

Jeg vil lige sige, at der i debatten har været nævnt det her med, at de jo er superstuderende, deres 12-taller har været fremhævet. For mig er det altså ikke det, der er det afgørende. Altså, det er jo ikke sådan, at hvis nu de havde arbejdet mere end de 15 eller 20 timer, men så havde fået 7-taller i stedet for 12-taller, at jeg havde syntes, at det var fair at kyle dem ud. Altså, det der superstudentargument er ikke det, der er det afgørende for mig. Det afgørende er, at der her er nogle regler, som bliver administreret alt for bureaukratisk. Det har

fået nogle helt urimelige konsekvenser for nogle unge mennesker, og det er der ingen, der kan være tjent med. Heldigvis er der så et flertal, som vil lave reglerne om.

Jeg synes jo, det er i orden, at hvis man bryder reglerne, er der en eller anden form for konsekvens – det kan være en bødestraf. Men når bøden så er betalt, skal man altså ikke oven i købet miste opholdstilladelsen, medmindre der er tale om et eller andet bevidst og systematisk misbrug.

Så man kan sige, at vi i den her debat har fået bekræftet det, vi vidste, nemlig at et flertal vil være med til at lave reglerne om – det synes jeg er godt. Desværre, kan man sige, får det jo ikke konsekvenser for de mennesker, det allerede er gået ud over. Jeg kan forstå, at et af dem har fundet en anden løsning – det er jo positivt. Man kan håbe, at den anden person, som denne debat ligesom tager udgangspunkt i, også finder en vej tilbage.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo.

Kl. 13:32

(Ordfører for forespørgerne)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. I Liberal Alliance synes vi, Danmark skal være et attraktivt land for folk, der har lyst til at komme og bidrage og skabe sig en tilværelse, og som overholder landets love og ikke modarbejder folkestyret. Vi synes til gengæld, Danmark skal være et uattraktivt land for dem, der kommer for det modsatte: folk, der begår kriminalitet, folk, der modarbejder folkestyret, og folk, der ikke kan forsørge sig selv.

Men vi lever i øjeblikket med nogle utrolig mærkelige dilemmaer. Vi hører om sager med folk, der begår voldsom kriminalitet, og som man ikke udviser fra Danmark, ikke udsender fra Danmark, samtidig med at dygtige studerende, som kan blive en god arbejdskraft, kan blive gode borgere i Danmark, bliver vist ud for detaljer. Det er simpelt hen sådan helt omvendtstevagtigt. Det giver slet ingen mening, at man har en udlændingepolitik, der hjælper dem, der ikke vil være en del af det danske samfund, og som er hård over for dem, der gerne vil være en del af det danske samfund. Det må vi få lavet om, og det er baggrunden for, at vi sammen med Alternativet har taget initiativ til den her hasteforespørgsel.

Det er så kun den ene halvdel, som også hr. Martin Henriksen var opmærksom på, som vi tager fat på her, men det betyder ikke, at vi ikke sammen med hr. Martin Henriksen og andre også gerne vil tage fat på den anden halvdel.

For Liberal Alliances vedkommende ville vi allerhelst have, at der bare var nogle regler, der sagde, at hvis man er studerende og passer sine studier, består sine eksamener, skal staten slet ikke blande sig i, hvor meget man arbejder ved siden af. Det kan være, det en måned er smart, at man kun arbejder 10 timer, fordi der er meget på studiet. Der er en sommerferie, og der kan det være, man gerne vil knokle igennem både med 37 timer og meget mere end det, hvis det er det, man har lyst til, så man kan finansiere tilværelsen også i de måneder, hvor man netop skal studere mere og derfor kan arbejde mindre. Så vi synes egentlig, at en af de vigtige ting ved det her er, at vi får en fleksibilitet, i forhold til hvordan vi gør det.

Så må vi se, hvor langt enigheden rækker, når vi kommer dertil. Jeg er selvfølgelig meget glad for, at ministeren vil tage initiativ til, at man prøver at få den fleksibilitet ind i systemet, der gør, at man ikke får udvist folk, som i virkeligheden er en ressource for det danske samfund, for detaljer. Så på den måde kan man sige, at vi nu er kommet dertil, hvor vi ved, at det, vi er enige om, skal der gøres noget ved, og at regeringen vil tage et initiativ.

Men der kommer jo også nogle diskussioner om, hvordan det så skal ske, når det skal ske. Og så vil det i hvert fald være vores indgangsvinkel, at vi prøver at se på, at vi kontrollerer, om folk studerer. Dem, der snyder systemet, skal selvfølgelig ikke kunne gøre det. Men samtidig skal vi sørge for, at reglerne ikke bliver så stive, at det er umuligt for dem, der faktisk gerne vil arbejde ved siden af et studie og dermed være med til at finansiere sig selv og i øvrigt også være med til at finansiere en række af de overførselsindkomster, som andre mennesker modtager i det her samfund. I det hele taget synes jeg ikke, man skal være så forskrækket over, at der er folk, der gerne vil komme til Danmark og være med til at finansiere deres egen tilværelse. Man skulle måske være mere forskrækket over det modsatte.

Så er der de konkrete sager, som jo også har været udgangspunkt for, at vi har stillet hasteforespørgslen. Alle har talt om, at den sag, det startede med, er der blevet fundet en lykkelig løsning i, og det er vi selvfølgelig glade for. Jeg synes også, det ville være rart, hvis man på en eller anden måde kunne finde en løsning i den anden sag, hvis det i virkeligheden, som ministeren taler om, handler om, at det er tidligere regler, der har været gældende. Så kunne man jo gå ind i det og se på, om det virkelig er rigtigt, at folk skal blive ramt af regler, som Folketinget allerede har ændret. Det må vi tage med ministeren senere, måske når hun går på Folketingets talerstol. Men vi er selvfølgelig glade for, at regeringen vil tage initiativ til at gøre noget ved reglerne.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:36

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kan forstå, at de andre partier er enige om, at man kun kan inddrage opholdstilladelser ved alvorlige overtrædelser af de betingelser, som er knyttet op på opholdstilladelserne. Hvor alvorlig skal en overtrædelse så være, før det har konsekvenser, i forhold til at man inddrager en – i det her tilfælde – udenlandsk studerendes opholdstilladelse? Det kunne jo være meget rart at vide.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:37

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Mit udgangspunkt er, at hvis der er tale om bevidst misbrug af nogle regler, fordi man i virkeligheden ikke ønsker at studere, så er det jo klart, at man er kommet med nogle helt andre intentioner end det, som lovgivningen har givet mulighed for. Men hvis der er tale om, at man arbejder et sted og er blevet bedt om at servere lidt ekstra, fordi det var en hyggelig fest og festen kommer til at vare lidt længere og man så pludselig har arbejdet for lang tid over en måned, så synes jeg altså, det er lige stift nok at blive udvist. Det håber jeg sådan set også hr. Martin Henriksen synes – og det tror jeg også jeg endda har læst at hr. Martin Henriksens synes. For det er jo helt åbenlyst, at dygtige folk bliver udvist på den baggrund.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Martin Henriksen.

Kl. 13:37

Martin Henriksen (DF):

Jo, men jeg kender ikke de enkelte sager i detaljer – det tror jeg heller ikke at alle herinde gør. Det er jo det, der er problemet, altså, så kommer de enkeltsager op i medierne, og så begynder man at lave lovgivning på baggrund af enkeltsager, hvor man ikke kender alle detaljerne. Det synes jeg i det hele taget er problematisk – også fordi det jo har konsekvenser for en række andre sager, som aldrig har været diskuteret i medierne og heller ikke har været diskuteret her i Folketingssalen. Og derfor står vi lidt og laver enkeltsagsbehandling her.

Vi vil jo gerne fra Dansk Folkepartis side rulle systemet tilbage, sådan at man genindfører den særlige klageadgang til ministeren, som der tidligere var, så man havde nogle strengere regler på området, men at der var mulighed for at træffe nogle andre afgørelser i ganske særlige tilfælde.

Men hr. Simon Emil Ammitzbøll mangler jo stadig væk at svare på, hvor alvorlig en overtrædelse skal være, før man så inddrager opholdstilladelsen. Det er jo lidt underligt at have nogle regler, der er knyttet op på en opholdstilladelse, men at man så ikke skal håndhæve dem.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forsøgte faktisk efter bedste evne og med største velvilje at svare på det spørgsmål i første omgang, nemlig ved at sige, at hvis der er tale om bevidst misbrug af reglerne, synes vi selvfølgelig ikke, at man skal have lov til at opretholde sin opholdstilladelse. Men hvis der er tale om, at folk f.eks. har begået en fejl, eller at der er tale om en arbejdsgiver, der har sagt, at der er brug for, at den pågældende bliver 2 timer sidst på måneden, så synes vi altså, det er for stift et system, hvis det medfører, at folk får frataget deres opholdstilladelse.

Så det er jo bare den fleksibilitet, vi gerne vil have. Og så synes vi bare, man skal tage udgangspunkt i mennesker og ikke i systemer.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det, tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:39

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Regler skal generelt være til at forstå, de skal give mening. Det tror jeg måske er hovedsagen i den her sag. Vi kan være uenige om rigtig mange ting, men vi skal kunne forklare det, og vi kan ikke hegne meningsløshed ind i et eller andet stift bureaukrati. Alle de sager, som vi har hørt om på det her område, giver ikke mening. Det er faktisk mennesker, der har *betalt* – det er en detalje, der ikke rigtig har været oppe nu – fuld pris for den uddannelse, de har taget her i Danmark, fordi de er tredjelandsstatsborgere.

Vi har også med et bredt flertal i Folketinget vedtaget en fælles politik om at tiltrække flere udenlandske studerende, der kan betale for deres studier i Danmark. Så det er gennemgående meningsløst, at vi så smider dem ud, lige så snart de har arbejdet 2 timer for meget.

Jeg er rigtig glad for, at ministeren har velvilje – den slags velvilje, der kommer af 90 mandater. Det er rigtig godt at se, og helt generelt er der bare opbakning til, at vi kan lave det her om, når det ikke

giver mening. Det ser jeg frem til, og det bakker vi selvfølgelig fuldt og helt op om i Radikale Venstre.

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Jacob Mark (SF):

Tak for det. I SF er vi glade for, at man har lavet den her hasteforespørgsel, fordi den sætter fokus på et vigtigt problem. Vi er lige så glade for ministerens tilkendegivelse af, at regeringen er klar til at se på reglerne for inddragelse af studieopholdstilladelser.

De seneste måneder har der været eksempler på, at reglerne kan være så firkantede, at det går ud over helt almindelige mennesker, som kun er i Danmark for at gøre en positiv forskel for det danske samfund. Det har vi i den grad set i tilfældet med eksempelvis Marius, der var en aktiv del af lokalsamfundet, passede sin skole, passede sit arbejde, var aktiv i det frivillige og straks betalte sin bøde, da han kom til at arbejde for meget.

De firkantede regler mener vi ikke er rimelige, og vi synes, det er godt og på sin plads, at både et flertal i Folketinget og regeringen nu siger, at man vil kigge på reglerne.

Da det lader til, at der er enighed i Folketinget om, at de her regler skal være mere smidige og mindre bureaukratiske, men uden at vi åbner op for social dumping, vil jeg gerne kvittere og sådan set lade det være ved det, for vi mener, vi skal tiltrække flere udenlandske studerende, der vil en positiv forskel for Danmark, og ikke skræmme dem væk.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Der er lige hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti, til en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:42

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg kan jo ikke lade være med at spørge, om hr. Jacob Mark er opmærksom på, at den person – nu er vi igen ude i enkeltsagsbehandling her i Folketingssalen – som hr. Jacob Mark nævner, rent faktisk har, sådan som jeg i hvert fald har fået oplyst i medierne, fået en opholdstilladelse i Danmark, og derfor er baggrunden for forespørgselsdebatten jo sådan set faldet bort, i og med at den person, som der har været genstand for debatten og været med til at rejse debatten, jo allerede har fået en opholdstilladelse efter en anden paragraf i udlændingelovgivningen. Så hvorfor nævner hr. Jacob Mark det som et problem, hvis problemet er løst?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jacob Mark.

Kl. 13:43

Jacob Mark (SF):

Problemet er jo netop ikke løst. Jeg synes, at det er fantastisk, at vedkommende er kommet tilbage og kan komme ind under en anden paragraf, men det udstiller jo netop behovet for, at man kigger de her regler efter i sømmene. Det har jeg også hørt regeringen vil, for så skulle vedkommende jo ikke have været ud fra starten. Det er jo spild af det menneskes liv, og det er synd for det menneske, at han har skullet igennem det her, og nu viser det sig, at han alligevel kommer tilbage. Det viser da netop, at der er brug for, at vi kigger

det igennem, så andre mennesker ikke kommer ud for de samme problemer som ham.

Kl. 13:45

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:43

Martin Henriksen (DF):

Jeg har et andet spørgsmål. Jeg synes, at hr. Simon Emil Ammitzbøll havde lidt svært ved at svare på det, måske hr. Jacob Mark kan svare på det. Jeg kan forstå, at SF også er tilhænger af, at der er nogle regler på det her område. Man mener så godt, at man kan overtræde reglerne i nogle bestemte tilfælde, og at det kun er ved grove overtrædelser af reglerne, at man skal inddrage opholdstilladelser. Hvor grov mener SF en overtrædelse af reglerne skal være, før man så inddrager opholdstilladelsen? Og kan hr. Jacob Mark ikke se, at man her lægger op til at pålægge regeringen at gennemføre nogle lempelser på det her område – så kan man så mene, om der skal være lempelser eller ej – hvor ikke engang hr. Jacob Mark har overblik over, hvad det konkret indebærer, og bør man ikke have det som politiker?

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:44

Jacob Mark (SF):

Det, som jeg har sagt, er, at vi har haft nogle regler, kan vi se, der har været så firkantede, at de skaber nogle situationer, som åbenlyst ikke er godt for Danmark, fordi vi smider nogle udenlandske studerende ud, som vil det danske samfund. Så præcis hvordan reglerne skal se ud, har jeg simpelt hen ikke kompetence til at sige. Men det, som jeg har hørt i debatten, og som jeg sådan set umiddelbart er meget enig i, er, at når man nu laver en overtrædelse, der tydeligvis ikke er særlig stor, og man betaler sin bøde, og alle kan se, at det her jo ikke var i en ond mening, giver det jo nok ikke mening at udvise vedkommende med det samme. Så at give lige muligheder for, at man undersøger sagen, kunne være vores udgangspunkt i sådan en diskussion.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det fru Ulla Sandbæk, Alternativet. Værsgo.

Kl. 13:45

Ulla Sandbæk (ALT):

Mange tak. Kan ordføreren bekræfte, at der ikke bare var tale om én studerende, som nu har fået arbejde i Danmark, men om to studerende, hvoraf den sidste kommer fra Nepal? Hans hjem ligger i ruiner, han har intet at vende tilbage til. Han har oven i købet en 3-årig søn, som lider af en laktoseallergi. Den kan han ikke flytte tilbage til Nepal med, om der så fandtes et hus eller en familie eller nogen som helst chance for et arbejde i Nepal.

Så der er et meget, meget akut problem for studerende nr. 2, som i øjeblikket opholder sig i Portugal og venter på, at han kan få sin sag genoptaget. Det er bl.a., fordi den sag jo skal genoptages, at jeg har bedt om en hasteforespørgsel, så der her kan gives nogle retningslinjer for, hvordan han måske kunne have fået en anden afgørelse end at være blevet udvist.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Jacob Mark (SF):

Det kan jo godt bekræfte med det forbehold, at jeg ikke er lige så meget inde i den personsag, som fru Ulla Sandbæk er. Jeg synes også, det er en forfærdelig situation, og det er netop derfor, jeg også sagde til hr. Martin Henriksen, at vi skal have lavet de her regler om eller i hvert fald kigget på dem, så mennesker i fremtiden ikke kommer i samme uheldige og ulykkelige situation.

Altså, jeg var egentlig også meget enig med fru Johanne Schmidt-Nielsen, der sagde, at det her jo ikke kun er noget, vi skal lave om, fordi man har set, at nogle superstudenter er blevet smidt ud. Vi skal lave det om både for de svage og for de stærke, fordi de her regler tilsyneladende har været for firkantede.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Ulla Sandbæk.

Kl. 13:46

Ulla Sandbæk (ALT):

Mange tak. Men så kan ordføreren jo altså også bekræfte, at der faktisk er grund til denne forespørgsel, fordi der er tale om to studerende.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:46

Jacob Mark (SF):

Som jeg også startede med at sige i min tale, synes vi, at det er rigtig godt med den her forespørgsel, fordi den jo netop kommer på baggrund af nogle sager, som er helt åbenlyst urimelige, og hvoraf den ene stadig væk ikke er løst.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det hr. Søren Pape Poulsen, De Konservative. Værsgo.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak. Som en, der er opvokset i og lever og bor i Produktionsdanmark, så finder man ud af, hvor vigtigt det er, at vi har den kvalificerede arbejdskraft, der er brug for. Også steder, hvor folk ikke nødvendigvis flokkes – som på de store uddannelsesinstitutioner og i de store byer – har man brug for at kunne få arbejdskraft. Når jeg møder erhvervsfolk, også lokale erhvervsfolk, så kommer debatten meget hurtigt til at dreje sig om, hvordan det er, vi sikrer at få den kvalificerede arbejdskraft til vores virksomheder, til vores land.

Frustrationen bliver selvfølgelig stor, når man får diskussioner med dem om sådan nogle eksempler, vi har set i pressen, som virker tåbelige, og som en blind mand vel kan følge med en stok simpelt hen ingen steder holder. Når man så samtidig ser alt for mange, som også er i vores land, som begår kriminalitet og på alle måder viser, at de ikke har lyst til at være her, men får lov til at blive her, så deler jeg den frustration.

Men jeg er faktisk meget enig sådan i grundsubstansen i noget af det, Martin Henriksen sagde, nemlig at det jo altid er betænkeligt, når vi lovgiver ud fra enkeltsager. Hvordan er det lige, vi lovgiver i Folketinget? Hvor mange enkeltsager skal der til, før vi træder til med lovgivning? Nu rejser vi en sag her med baggrund i nogle tilfælde, og så håber jeg, at vi ender et sted, hvor vi generelt får en ny

aftale, som kan give mulighed for, at man kan gøre det lidt mere smidigt.

Når det er sagt, har vi sådan set den tilgang, at vi som hovedregel ikke synes, at den her lov er helt hen i vejret. Langt hen ad vejen synes vi faktisk, at der er meget sund fornuft i den – det er også det, jeg hørte på ministerens indledende bemærkninger, hvis jeg hørte rigtigt. Det er vi faktisk meget enige i. Men vi er med på at kigge på, om det kan gøres mere smidigt.

En del af det kunne for os godt være, når vi skal kigge på det regelsæt, også at give ministeren en særlig adgang til at kunne gribe ind, hvis der er nogle helt særlige tilfælde. Men vi er med på at kigge på regelsættet generelt. Vi ønsker, at dem, der vil Danmark og kan bidrage, også kan komme til det, men at stå og sige, at den nuværende lovgivning er helt hen i vejret, mener vi på ingen måde er tilfældet, og der skal vi bare finde den rette balance.

Det, der ligger mig utrolig meget på sinde, er spørgsmålet om, hvorvidt vores virksomheder får den arbejdskraft, de skal bruge, at de får en velkvalificeret arbejdskraft, og at dem, som ikke vil vores samfund, finder et andet sted at bruge deres tid.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Mattias Tesfaye, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:50

Mattias Tesfaye (S):

Tak, og tak for ordførertalen. Jeg kan forstå på De Konservative, at I i hvert fald ikke er afvisende over for Dansk Folkepartis idé om en særlig klageadgang hos ministeren, sådan som der har været tidligere. Jeg tror endda, at din partifælle Erik Ninn-Hansen havde sådan en i 1980'erne, og der opstod noget diskussion i den forbindelse, nemlig ...

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Mattias Tesfaye – for jeg har sagt det nogle gange under tidligere debatter – at man ikke bruger direkte tiltale. Man henvender sig i tredje person her i Folketingssalen.

Kl. 13:50

Mattias Tesfaye (S):

Hr. Søren Pape Poulsens partifælle Erik Ninn-Hansen havde en i 1980'erne. Der opstod en diskussion om, hvorvidt man, når ministeren har sådan en særlig beføjelse, ikke inviterer til, at interesseorganisationer m.m. udøver et politisk pres på ministeriet i enkeltsager for at fremme en beslutning om en opholdstilladelse. Er det derfor i virkeligheden ikke bedre, at vi holder det ude af ministerens hænder og fastholder, at beslutningerne skal træffes af en myndighed?

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo, ordføreren.

Kl. 13:51

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak. Jeg forstår godt bekymringen fra spørgerens side, men vi vil gerne lige holde begge muligheder lidt åbne i de forhandlinger, der skal være. For det, vi ikke ønsker, er, at man nu på baggrund af en sag får lavet nogle regler, som er alt for lempelige, og hvor man heller ikke holder fast på, hvad hovedsigtet er. Det hørte jeg egentlig også spørgeren selv var inde på i sin ordførertale. Altså, et eller andet sted er der jo en grænse.

Og så er jeg da helt sikker på, at vi har så dygtige ministre, at hvis der kommer sådan en særlig klageadgang, kan de håndtere det. Jeg er i hvert fald meget sikker på, at den nuværende minister ikke

sådan med rund hånd vil uddele den ene tilladelse efter den anden. Men vi kan bare se, i dag hvor muligheden ikke er her, at hvis der ikke havde været de enkeltsager, stod vi jo ikke her i dag. Det er jo stadig væk på baggrund af enkeltsager. Nu bliver der så en fore-spørgselsdebat her. Der må vi stole på, at vores politikere, ministre og det embedsværk, vi har, kan håndtere den her slags ting. Men jeg forstår godt den afvejning, der skal ske i sådan en sammenhæng.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Mattias Tesfaye igen.

Kl. 13:52

Mattias Tesfaye (S):

Jeg har ikke flere spørgsmål.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Ulla Sandbæk, Alternativet. Værsgo.

Kl. 13:52

Ulla Sandbæk (ALT):

Mange tak. Er ordføreren ikke enig i, at det netop er de her to enkeltsager, som har gjort os opmærksomme på, at der er noget, som bør laves om i lovgivningen? Det er jo derfor, at fru Johanne Schmidt-Nielsen stillede et spørgsmål til ministeren. Vi var ikke opmærksomme på det her, og vi kunne have risikeret, at folk kom hertil, betalte 400.000 kr. for deres studier og efterfølgende blev udvist på grund af en teknikalitet. Det er vel ikke særlig hensigtsmæssigt i forhold til at tiltrække andre studerende, at de kan risikere at blive behandlet sådan.

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:52

Søren Pape Poulsen (KF):

Det er vel også derfor, at vi nu skal prøve at sætte os ned og se, om vi kan finde en mere smidig tilgang til det her. Men det kan vi jo godt gøre, uden at vi generelt får nogle store lempelser på det her område, for det er vi sådan set ikke med på.

Jeg er helt med på, at det her er et godt eksempel på, at det er en enkeltsag, der er med til at rejse en diskussion. Det har jeg også forståelse for. Så er det bare, synes jeg, meget, meget vigtigt, at vi som folkevalgte her i Tinget tager det ned og kigger på, om vi generelt kan se på nogle regler, så vi ikke får sådan en lovgivning på baggrund af enkeltsager.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Ulla Sandbæk.

Kl. 13:53

Ulla Sandbæk (ALT):

Jeg håber da i hvert fald, at det er fremgået af talerne, at det også er meningen. Det er ikke meningen, at det skal laves om til, at man kan arbejde ubegrænset. Meningen er, at man, hvis man studerer, ikke skal udvises.

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:53

Kl. 13:56

Søren Pape Poulsen (KF):

Som jeg hører hele den her debat, tror jeg, at vi i langt overvejende grad alle sammen er enige om, at vi godt vil kigge på det her. Udfordringen bliver selvfølgelig, når vi skal sætte os i et lokale og se på, hvor balancen lige præcis skal være.

Kl. 13:54

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll. Nej, det er først ministeren. Vi skal lige have klaret det af heroppe. Vi gik lidt forbi hinanden. Værsgo, det er ministeren.

Kl. 13:54

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Ja, det handler jo om at finde en balance i, hvordan man skal fordele goderne her i Folketingssalen, og sådan er det præcis også, når det handler om, hvordan vi skal sikre, at de, der kan og vil, kan komme til Danmark, og de, der ikke vil, ikke skal være her. Jeg synes jo i virkeligheden også, at det er det, hele debatten her i dag har handlet om. Jeg tror måske nogle gange, at de her sager umiddelbart kan virke meget simple, hvis man sætter enkeltsager op over for hinanden, nemlig sagen om den udenlandske studerende, der klarer sig godt, og som virkelig kan og vil, og sagen om den udlænding, der måske er kriminel, men som får lov til at blive i Danmark, fordi vi ikke kan sende vedkommende ud. Det er noget af det, der kan få sindene i kog, og det kan jeg sådan set godt forstå.

Når det handler om udenlandske studerende, handler det jo netop om at finde balancen. Når man er her for studere, er det primært for at studere, og så er det ikke for at arbejde. Det handler jo også om at passe rigtig godt på vores arbejdsmarked og om at sikre, at vi ikke kommer til at opleve løndumping. Det var i virkeligheden den diskussion, der tidligere førte til ændringerne på det her område.

Så det handler om at finde en balance, og når jeg lytter til partierne her i Folketingssalen i dag, hører jeg også, at man er villig til at prøve at finde den balance sammen med regeringen. Det takker jeg selvfølgelig mange gange for.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er et par korte bemærkningern. Hr. Simon Emil Ammitzbøll, værsgo.

Kl. 13:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Først og fremmest vil jeg gerne udtrykke ros for, at regeringen gerne vil prøve at finde den balance. Det tror jeg sådan set vi alle sammen gerne vil. Det vil Liberal Alliance i hvert fald gerne være med til.

Jeg har så et spørgsmål i forhold til det her. Der opstår den her slags sager, og uden at vi overhovedet skal tale om de to konkrete sager, som er blevet omtalt i dag, så vil der jo sandsynligvis opstå flere af den slags sager, indtil vi bliver enige. Er der overhovedet mulighed for at kunne lave en eller anden form for ventil eller kattelem eller noget som helst, indtil man bliver enige om et nyt regelsæt. Ser ministeren en mulighed for det?

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det ser jeg faktisk ikke nogen mulighed for, som regelsættet er i dag. Hvis vi skal ind og ændre nogle ting, er det regelsættet. Man kan ikke ændre på praksis, som jeg ser det.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:57

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Heller ikke, hvis man sender et signal om, at man er overrasket over tolkningen, som den foregår?

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:57

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nej, sådan ser jeg det faktisk ikke. Det er jo sådan noget, der altid kan undersøges, men jeg mener faktisk, at det er en umulighed. Og jeg tror, der ville opstå andre problemer, hvis jeg begynder at tolke reglerne anderledes, end de er rent lovgivningsmæssigt.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Ulla Sandbæk, Alternativet. Værsgo.

Kl. 13:57

Ulla Sandbæk (ALT):

Tak. Mit spørgsmål ligger lidt i forlængelse af hr. Simon Emil Ammitzbølls. Der står jo nemlig, at en overskridelse af den tilladte arbejdstid skaber en formodning om, at hensigten med opholdet ikke er at studere, men at arbejde. Kunne man så ikke sige, at den formodning lige så godt kunne være gået den anden vej, altså at man ikke havde behøvet at formode eller tage som givet, at der nu var tale om et studie, men om et arbejde? For man kunne vel lige så godt have formodet, at der faktisk var tale om et arbejde.

Så kan man ikke sige, at det lige præcis i forhold til den formodning er gået den forkerte vej i den her konkrete sag? Vil ministeren ikke godt bekræfte, at man ikke nødvendigvis behøver at udvise folk på en formodning?

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:58

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo sådan, at det ikke er mig, der sidder og afgør de her sager, og det er jo også sådan, at de, når der så bliver klaget over dem, går til Udlændingenævnet. Det er jo et nævn, som vi i Venstre var imod blev oprettet, men som det daværende flertal i Folketinget ønskede at oprette, altså sammen med den socialdemokratisk ledede regering. Jeg bliver nødt til at rette mig efter reglerne, hvad enten jeg har stemt for Udlændingenævnet eller ej, men når en sag ligger i Udlændingenævnet, kan jeg ikke blande mig.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Ulla Sandbæk.

- Kl. 13:58 at blive inviteret er det selvfølgelig blevet hørt, og det er også forstået, men det vil jeg tage stilling til på et senere tidspunkt. Kl. 14:00
- Ulla Sandbæk (ALT):**
Reglerne er jo, at man selvfølgelig ikke må arbejde mere end 15 timer, men så har man betalt en bøde, og så kan man jo godt sige, at den sag dermed er ude af verden. Man behøver ikke oven i købet at tilføje, at man formoder, at vedkommende så er arbejdstager. Det er jo regeringen, som har skrevet de forarbejder, så derfor kan man vel godt sige, at ja, det formodes, men det er ikke dermed bevist. Kl. 13:59
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Ministeren. Kl. 13:59
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):**
Altså, det har jo noget på sig, når man betaler en bøde, og så er det vel også, fordi man selv er klar over, at man har gjort noget forkert. Det er meget, meget sjældent, at man går ind og betaler en bøde sådan umiddelbart og uden i øvrigt også at klage over den, uden at man er klar over, at man har gjort noget forkert. Kl. 13:59
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Tak for det. Fru Johanne Schmidt-Nielsen, værsgo. Kl. 13:59
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
Tak for det. Det er jo positivt, at alle partier med undtagelse af Dansk Folkeparti kan se, at de her regler er for bureaukratiske, og at de skal laves om. Jeg har to konkrete spørgsmål. Det første er: Hvor når regner ministeren med at kunne fremlægge et forslag til nye regler? Det andet er: Forestiller ministeren sig at indkalde alle partier til en form for forhandling, eller hvordan er forløbet tænkt? Kl. 14:00
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Ministeren, værsgo. Kl. 14:00
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):**
Til det første spørgsmål om hvornår kan jeg sige, at det er til efteråret. Til det sidste spørgsmål kan jeg sige, at det endnu ikke er afklaret. Kl. 14:00
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Fru Johanne Schmidt-Nielsen. Kl. 14:00
- Johanne Schmidt-Nielsen (EL):**
For det første vil jeg spørge: Kunne ministeren blive lidt mere præcis end at sige, at det er til efteråret? For det andet vil jeg gerne opfordre ministeren til at indkalde alle partier til en forhandling om det her, når der nu er så bred enighed. Det har vi jo set tidligere i pressen, og det er altså blevet bekræftet i Folketingssalen i dag. Kl. 14:00
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Ministeren. Kl. 14:00
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):**
Til det første spørgsmål om tidspunktet kan jeg sige: Nej, jeg kan ikke blive mere præcis. I forhold til det andet spørgsmål om ønsket om
- Kl. 13:58 at blive inviteret er det selvfølgelig blevet hørt, og det er også forstået, men det vil jeg tage stilling til på et senere tidspunkt. Kl. 14:00
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Tak for det. Så er det hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti. Værsgo. Kl. 14:01
- Jacob Mark (SF):**
Det er mest sådan et forståelsesspørgsmål: Bliver man udvist, fordi man bryder reglerne, eller fordi man ikke længere bliver opfattet som studerende, altså at man i det, man har gjort, ikke længere opfattes som studerende? Kl. 14:01
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Ministeren. Kl. 14:01
- Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):**
Altså, igen må jeg jo ikke gå ind og kommentere de konkrete sager, det må man ikke som minister, men der er jo her et klart brud på reglerne. Så kan jeg jo så forstå, at tingene i den ene sag har ændret sig, ved at vedkommende har søgt et andet opholdsgrundlag i Danmark og har fået godtaget det. Kl. 14:01
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Tak til ministeren.
Da der ikke er flere, der har bedt om ordet ... (*En ordfører beder om ordet*). Det er så dejligt, at folk trykker sig ind, for så er jeg mere parat. Det er som den sidste af ordførerne, værsgo. Kl. 14:02
- (Ordfører for forespørgerne)
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Jeg synes, at det har været en god debat i dag, og jeg vil gerne takke et bredt flertal af partierne for deres tilkendegivelser og også regeringen for viljen til at gøre noget ved det, sådan at vi kan få en bedre balance i de her ting. Så kan man måske stiltørdigt opfordre regeringen til at skynde sig lidt mere. Jeg ved godt, at det nogle gange er svært med multitasking, og at der er topartsforhandlinger og trepartsforhandlinger, og hvad ved jeg, men det er jo en meget lille sag, vi her taler om, så vi er i hvert fald fra vores side parate til at stille op, hvis ministeren er interesseret i dialog, drøftelse og aftaler på den her side af sommerferien. Jeg tror sådan set ikke, det vil tage mange timer for partierne at blive enige om at få ændret regelsættet. Så jeg vil sige tak for alle de positive tilkendegivelser og den store samarbejdsvilje, der har været, og så har jeg bare et lønligt ønske om, at vi kunne få sat endnu mere speed, undskyld, fart, på processen. Kl. 14:03
- Formanden (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Nu er der ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen faktisk sluttet, og det er overraskende 1 time før tid.
Der står på dagsordenen, at spørgetiden først starter kl. 15.00, så jeg skal udsætte mødet til kl. 15.00.
Mødet er udsat. (Kl. 14:03).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Mødet er genoptaget.

Jeg skal meddele, at de af Pernille Schnoor (S) under pkt. 7 og 8 opførte spørgsmål til social- og indenrigsministeren (spørgsmål nr. S 612 og S 613) udgår af dagsordenen efter ønske fra spørgeren.

Spørgsmålene overgår til skriftlig besvarelse.

De næste er spørgsmål til finansministeren, og den første spørger er Erik Christensen fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 614

1) Til finansministeren af:

Erik Christensen (S):

Mener ministeren, at de tal, Politiken præsenterede den 22. december 2015, hvor det fremgik, at erfaringer fra Danmark og Norge viser, at udflytning af statslige arbejdspladser kan koste mellem 0,5 og 1,1 mio. dkr. pr. arbejdsplads, og at den samlede udflytning af de 3.900 statslige arbejdspladser vil koste minimum 1,95 mia. kr., er realistiske?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:00

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg starter med at læse spørgsmålet op:

Mener ministeren, at de tal, Politiken præsenterede den 22. december 2015, hvor det fremgik, at erfaringer fra Danmark og Norge viser, at udflytning af statslige arbejdspladser kan koste mellem 0,5 mio. kr. og 1,1 mio. kr. pr. arbejdsplads, og at den samlede udflytning af de 3.900 statslige arbejdspladser derfor vil koste omkring 1,95 mia. kr., er realistiske?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Finansministeren.

Kl. 15:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

[Lydudfald] ... som det jo også fremgik af udspillet »Bedre Balance«, at en udflytning af statslige arbejdspladser vil komme til at koste nogle penge. Det vil være midlertidige udgifter forbundet med at flytte medarbejdere ud af hovedstadsområdet, og vi kommer sikkert også til at opleve en midlertidig produktionsnedgang, indtil de nye organisationer er fuldt på plads. Det er naturligt, selv om vi arbejder stenhårdt på at minimere de her risici. Vi har jo i den her forbindelse truffet et politisk valg. Vi ønsker, at de statslige arbejdspladser skal være fordelt i hele landet og skal være tættere på borgerne. Det går jeg i øvrigt også ud fra vi er enige om.

Lad mig så til spørgsmålet om Politikens historie sige, at der forud for regeringens beslutning blev set på tidligere eksempler og udenlandske erfaringer med udflytning, og her blev der bl.a. set på tidligere danske erfaringer. Erfaringerne viste f.eks., at der ved flytningen af Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg blev budgetteret med omkostninger på ca. 500.000 kr. pr. arbejdsplads. Som det fremgår af besvarelsen til Udvalget for Landdistrikter og Øer, almindelig del, spørgsmål 38, har Erhvervs- og Vækstministeriet nu skønnet, at den udgift, som knyttede sig til flytningen i 2004, landede på ca. 17 mio. kr. i 2015-priser svarende til en gennemsnitspris på 225.000 kr. pr. arbejdsplads.

Der blev også set på udenlandske erfaringer i Norge og Sverige. De høje tal, der fremgår af spørgsmålet, stammer vist fra de norske erfaringer. Vi har så ikke haft mulighed for at efterprøve de norske erfaringer, men det har generelt været vurderingen, at de norske erfaringer ikke kunne overføres til danske forhold, bl.a. er der større geografiske afstande i Norge, end vi kender det i Danmark. Vi er så nu i den situation, at alle ministerierne har udarbejdet implementeringsplaner, og vi forventer at kunne give en samlet udmelding for implementeringen, herunder den samlede pris, efter vinterferien.

Jeg har så tidligere givet udtryk for, at vi kunne have nået det i den første halvdel af februar, men det har vist sig, at vi har behov for et par uger mere.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Erik Christensen.

Kl. 15:03

Erik Christensen (S):

Tak. Nu redegør ministeren så for, at tallene, da man flyttede Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg, var 250.000 kr. pr. arbejdsplads. Hvis vi kigger på de tal, altså de 400 mio. kr., der er sat af, og så det antal arbejdspladser, så får vi vel nogenlunde en gennemsnitspris på 100.000 kr. pr. arbejdsplads, der er sat af.

Jeg vil også gerne indledningsvis sige, at vi som Socialdemokrater er fuldstændig enige i den politiske beslutning om at flytte statslige arbejdspladser ud, således at der bliver statslige arbejdspladser fordelt ud i hele landet. Det, vi er en lille smule bekymret for – det er også derfor, jeg stiller spørgsmålet i dag – er sådan set selve processen og det omkring økonomien, for som ministeren også selv redegør for, er der en vis risiko for en produktivitet nedgang i en udflytningsperiode eller omflytningsperiode, og det er selvfølgelig klart, at det jo vil kunne mærkes af de erhverv, organisationer og borgere, som har brug for de forskellige styrelsers arbejde.

Men i forhold til økonomien vil jeg spørge om noget: Anerkender ministeren, at de 400 mio. kr. ikke rækker til at flytte de 3.900 arbejdspladser ud?

Jeg ved godt, at ministeren lige har sagt, at beregningerne kommer her efter vinterferien, men jeg må sige, at tallene i forhold til Sikkerhedsstyrelsens udflytning til Esbjerg jo ikke holder, hvad angår de 400 mio. kr.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det finansministeren.

Kl. 15:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo meget svært at lave skøn over det her, for de forskellige styrelser vil kræve forskellige omkostninger. Og nogle udflytninger sker her på Sjælland, og det formoder jeg måske vil være billigere end andre steder. Men vores skøn for 2016 er 400 mio. kr., og det forventer jeg holder.

Så er jeg jo godt klar over, at der kommer ekstra udgifter, men det kommer jo så på finanslovsforslaget for 2017, altså når vi kommer til august måned i år. Hvor meget, der så udestår, vil fremgå af det, vi redegør for om et par uger her efter vinterferien.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Erik Christensen.

- Erik Christensen (S):**
Tak. Skal jeg forstå ministerens svar således, at hvis det bliver dyrt, hvad jeg i hvert fald kan have en grim forventning om, så vil regeringen finde finansieringen på finansloven og ikke ved effektiviseringer og besparelser ude i de enkelte styrelser, sådan at det reelt ikke vil være 3.900 arbejdspladser, der flytter ud, men måske nogle færre?
- Tredje næstformand (Christian Juhl):**
Finansministeren.
- Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):**
Jeg vil gerne understrege, at det her ikke er en spareøvelse. Altså, vi har ikke besluttet udflytningen af statslige arbejdspladser for at spare penge. Vi har truffet den her beslutning, fordi vi gerne vil skabe bedre balance i Danmark og skabe aktivitet alle steder i Danmark og også vise, at der er statslige vidensarbejdspladser, som kan ligge alle steder i landet. Det er jo sådan set baggrunden for den beslutning, vi har truffet. Men det er jo klart, at det, vi har stillet op, altså de 400 mio. kr., er et regnestykke for 2016, og der vil naturligvis komme nogle udgifter i 2017.
- Tredje næstformand (Christian Juhl):**
Hr. Erik Christensen.
- Erik Christensen (S):**
Tak. Det er blot, fordi ministeren jo udtalte til Ritzaus Bureau den 22. januar, at de 400 mio. kr. fra finansloven ses som en medfinansiering af flytteudgifterne. Resten skal findes inden for de enkelte ministeriers eksisterende økonomiske rammer. Det vil jo betyde besparelser – sådan læser jeg det i hvert fald – inden for de enkelte ministeriers rammer i forhold til at finansiere den resterende del.
- Tredje næstformand (Christian Juhl):**
Finansministeren.
- Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):**
Men det er jo klart, at en del udgifter skal styrelserne selv afholde inden for deres budgetter, hvad enten de ligger her, eller de ligger et andet sted i Danmark. De skal jo betale husleje, de skal betale elektricitet, de skal betale varme osv. Så en hel del af de her ting vil jo ligge inden for den almindelige drift i virksomhederne. Jeg håber da, at man, når man får muligheden for at indrette en arbejdsplads fra bunden af, om man så må sige, så tilrettelægger den så rationelt som muligt og så godt som muligt for forretningsgangene i virksomheden, og scorer de gevinster, der er forbundet med at kunne indrette en virksomhed fra bunden.
Men udgangspunktet for det her er, at det ikke er en spareøvelse, og det er ikke, fordi målet er, at der skulle være færre medarbejdere.
- Tredje næstformand (Christian Juhl):**
Så siger vi tak til finansministeren.
Vi går over til det næste spørgsmål, der er til erhvervs- og vækstministeren. Det er hr. Kasper Roug, der stiller spørgsmålet.
- Spm. nr. S 610**
- Kl. 15:06 2) Til erhvervs- og vækstministeren af:
Kasper Roug (S):
Hvordan mener ministeren, at det passer ind i regeringens overordnede strategi om udflytning af statslige arbejdspladser, at beskæringen af LAG-midlerne med over 30 mio. kr. fra næste år efter alt at dømme vil koste statslige arbejdspladser på LAG-sekretariatet i Nykøbing Falster, hvor sekretariatet åbnede så sent som den 1. januar sidste år?
- Kl. 15:06 **Tredje næstformand (Christian Juhl):**
Værsgo.
- Kl. 15:06 **Kasper Roug (S):**
Hvordan mener ministeren, at det passer ind i regeringens overordnede strategi om udflytning af statslige arbejdspladser, at beskæringen af LAG-midlerne med over 30 mio. kr. fra næste år efter alt at dømme vil koste statslige arbejdspladser på LAG-sekretariatet i Nykøbing Falster, hvor sekretariatet åbnede så sent som den 1. januar sidste år?
- Kl. 15:07 **Tredje næstformand (Christian Juhl):**
Erhvervs- og vækstministeren.
- Kl. 15:07 **Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):**
Regeringen fremlagde i november 2015 en samlet strategi for at skabe vækst og udvikling i hele landet. Det havde jeg også fornøjelsen af at have en drøftelse med spørgeren om i sidste uges spørgetid. Strategien indeholder langt over hundrede initiativer, som vi nu arbejder målrettet på at føre ud i livet. I forlængelse af strategien kan jeg jo oplyse, at vi så sent som i går, den 9. februar, indgik en aftale om 800 mio. kr. i perioden 2016 til 2019 til konkrete initiativer om bl.a. nedsættelse af færgetakster for passagertransport til og fra øerne, en bredbåndspulje samt en målrettet indsats for erhvervslivet i områder, der kan være præget af stærk tilbagegang.
Strategien har, som det nok også er spørgeren bekendt, i alt fem indsatsområder, hvor udflytningen af statslige arbejdspladser og bedre rammer for fødevare- og landbrugserhvervet er to af de store indsatsområder. Regeringen vil jo også, som det tidligere er oplyst, over de kommende år flytte ca. 3.900 statslige arbejdspladser fra hovedstadsområdet til de øvrige fire regioner. Det er den største samlede udflytning af statslige arbejdspladser nogen sinde i danmarkshistorien.
LAG-sekretariatet flyttet til Nykøbing Falster i starten af 2015. Pr. 1. januar 2017 flyttes yderligere 25 arbejdspladser fra Erhvervsstyrelsen i København til Nykøbing Falster. Det er jobs, der vedrører landdistriktsudvikling, men også andre opgaver flyttes til Nykøbing Falster; opgaver, som ikke vedrører LAG. Nykøbing Falster vil derfor få endnu flere statslige arbejdspladser, end de har i dag. Det er arbejdspladser, som vil være med til at bidrage til at kunne styrke det lokale arbejdsmarked og også understøtte væksten i området – og ikke mindst bringe de statslige arbejdspladser tættere på de borgere og virksomheder, som bliver serviceret herfra.
Som jeg også oplyste i sidste uge, indgik regeringen jo også den 22. december en aftale om landbrugs- og fødevarerpakken, som tog afsæt i at give bedre muligheder for at udvikle vores landdistrikter, og her noterer jeg mig også, at det er noget, der kan være med til at styrke vores arbejdspladser og ikke mindst vores produktionsvirksomheder i landdistrikterne.
- Kl. 15:08 **Tredje næstformand (Christian Juhl):**
Hr. Kasper Roug.

Kl. 15:11

dan set risikerer at tage flere arbejdspladser igen – nu når man tænker på, at området i forvejen har været hårdt ramt?

Kl. 15:14

Kasper Roug (S):

Tak til ministeren. Jeg er selvfølgelig også glad for svaret. Det er også rigtigt, at det jo er en stor udflytning, der er i gang. Men det, som jeg egentlig spørger til, er jo: Bliver LAG-sekretariatet berørt af det her? Bliver LAG-sekretariatet berørt af, at man nu skal skære ca. en tredjedel i LAG-puljerne? Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren måske ville anerkende, at der godt kunne komme et problem dér.

Så er det jo rigtigt, at der kommer nogle flere statslige arbejdspladser til Nykøbing Falster. Det er sådan set også fint, det er slet ikke det. Men det, vi oplever, er jo, at der stille og roligt sker en udhuling. Det er jo fint nok, at man udflytter statslige arbejdspladser, men vi frygter sådan set bare, at der sker en stille og rolig udhuling ved, at man så stille og roligt skærer ned igen.

Der var i Politiken for ca. 7 måneder siden også en fin artikel, som beskriver det, nemlig at i Vest- og Sydsjælland er der fra 2009 til 2013, altså i en 4-års periode, blevet flyttet – egentlig uden de store bemærkninger – 7,2 pct. statslige arbejdspladser. Det samme sker vel næsten også her, hr. minister. Sker der ikke det, at nu risikerer vi lidt at få en udhuling af det, som allerede er besluttet? Det er jo ikke engang et år siden. Nu risikerer vi sådan set, at en tredjedel af de medarbejdere, der er på LAG-sekretariatet, sådan set skal afskediges allerede.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:12

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Altså, først og fremmest vil jeg jo gerne slå fast, at nu har vi besluttet at lave en udflytning af 3.900 statslige arbejdspladser fra hovedstaden til de øvrige fire regioner. Det hører jeg også at spørgeren på en eller anden måde kvitterer for. Men jeg noterer mig sådan set bare stiltfærdigt her i dag, at den tidligere regering ikke var i stand til overhovedet at lave en udflytning af statslige arbejdspladser. Man må konstatere, at det ikke var en ambition, den tidligere regering, og dermed det parti, som spørgeren tilhører, havde.

I forhold til hvordan den aktuelle situation måtte se ud fremadrettet, hvad angår de medarbejdere, der har ansvaret med hensyn til LAG, er jeg ikke i stand til at oplyse noget om det i dag. Men så snart jeg har det overblik, vil jeg selvfølgelig også give det til Folketinget. Men på stående fod i dag er jeg ikke i stand til at give den oplysning. Det er jeg ked af, men sådan er det. Det er, fordi vi ikke har et konsolideret tal for det.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Kasper Roug.

Kl. 15:13

Kasper Roug (S):

Det er jo klart, men der skal ikke meget fantasi til at regne ud, at når du tager en tredjedel af budgettet, og når det allerede betaler arbejdspladser, vil det selvfølgelig gå ud over det antal arbejdspladser, der så er i det her såkaldte LAG-sekretariat.

Nu er udflytningen af statslige arbejdspladser noget, der er kommet på regeringens dagsorden, og det kvitterer vi selvfølgelig også for, men før det er det da rigtigt, at man i mange, mange år ikke har interesseret sig så meget for det.

Der er sådan set også en anden ting. Anerkender ministeren slet ikke, at der sådan set er og kan være et problem i, at man i Danmark med den ene hånd giver arbejdspladser og med den anden hånd så

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:14

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu er det nok også på sin plads at slå fast her i dag, at det jo ikke er et enten-eller. Jeg kan forstå, at spørgeren er meget optaget af udflytningen af offentlige arbejdspladser, statslige arbejdspladser, og det synes jeg også er en vigtig pointe, specielt når regeringen nu leverer på det løfte, som regeringen gav. Jeg minder om, at Socialdemokratiet i valgkampen havde den opfattelse under den daværende formand, at udflytning af statslige arbejdspladser ikke var noget, man overhovedet skulle bekymre sig om, og at det ikke var noget, Socialdemokratiet støttede.

Men derudover vil jeg jo sige, at det også er nødvendigt at have fokus på, hvad vi kan gøre for at skabe bedre vilkår for de private arbejdspladser og styrke den private vækst. Det er jo lige præcis derfor, at vi i går præsenterede en lang række politiske initiativer, som er med til at understøtte vækstmulighederne. Det er jo også det, som landbrugspakken giver. Så det her er jo ikke et enten-eller, det er et både-og. Det er både en udflytning af statslige arbejdspladser, men ikke mindst går det også ud på at skabe nogle bedre rammer for, at de virksomheder, der bor i vores landdistrikter, kan udvikle sig – og for den sags skyld også i Region Sjælland.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Kasper Roug.

Kl. 15:15

Kasper Roug (S):

Det er rigtigt, men nu skal det jo siges, at Socialdemokraterne selvfølgelig også støtter den udflytning af statslige arbejdspladser, der er. Det er vel heller ikke gået ministerens næse forbi. Man må jo så også håbe på, at ministeren selvfølgelig også gerne vil anerkende et område som f.eks. Lolland, som er et område, der i de sidste 20 år måske nok er det område i Danmark, der har mistet flest jobs. Så må man da håbe, at ministeren stadig væk ser med velvilje på, at vi selvfølgelig skal forsøge at fastholde så mange statslige arbejdspladser i landdistrikterne som overhovedet muligt, forstået på den måde, at vi med den ene hånd sender statslige arbejdspladser ud til landdistrikterne, men at vi selvfølgelig ikke begynder at skære ned i det med den anden hånd, sådan at vi udhuler det.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 15:16

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Det, som jeg tror og i hvert fald kan konstatere nu, er, at spørgeren så bakker op om regeringens plan for udflytning af statslige arbejdspladser, og det skal man kvittere for. For hver gang, der er en socialdemokrat, der bakker op om noget, regeringen gør, skal man huske at rose det. Men når det så er sagt, vil jeg sige, at der jo er ret mange røster i Socialdemokratiet i øjeblikket, der er meget kritiske over for udflytningen af statslige arbejdspladser, så derfor står det ikke helt tydeligt for mig, hvad Socialdemokratiet mener. Men det, der er afgørende, er for mig at se, at det her er en plan, som både tager afsæt i at lave en ambitiøs udflytning af statslige arbejdspladser – den mest ambitiøse plan nogen sinde – men også at give nogle bedre vækst-

muligheder for nogle af de erhverv, der er med til at skabe og fastholde arbejdspladser i vores landdistrikter; landbrug og fødevarer, hvor jeg er ked af, at Socialdemokratiet ikke ønskede at være med i den politiske aftale; produktionsvirksomheder; og for den sags skyld også at give bedre vilkår for vores turisme, som også betyder noget i forhold til vores landdistrikter, når vi taler om beskæftigelse.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger vi tak til erhvervs- og vækstministeren og går over til, ja, der er hele tre titler, udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Spørgsmålet bliver stillet af Christian Rabjerg Madsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 15:17

Spm. nr. S 598

3) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Er ministeren enig med statsministeren, da denne den 3. februar 2016 skrev om Socialdemokraternes integrationsudspil, at »Man KAN altså godt arbejde og klare sig selv i Danmark, selvom man ikke taler dansk. Derfor skal vi ændre tilgangen: Flygtninge skal i arbejde – og så skal sproget bygges på i tilknytning til det«, og »Det glæder mig, at Socialdemokratiet i dag gør sig tilsvarende tanker om sammenhængen mellem arbejde og sprog«, og er ministeren samtidig enig med Venstres integrationsordfører, Marcus Knuth, der om samme forslag fra Socialdemokratiet udtalte, at det skaber »en falsk, næsten halvkommunistisk økonomi«?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:17

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak. Er ministeren enig med statsministeren, da denne den 3. februar 2016 skrev om Socialdemokraternes integrationsudspil, at »Man KAN altså godt arbejde og klare sig selv i Danmark, selvom man ikke taler dansk. Derfor skal vi ændre tilgangen: Flygtninge skal i arbejde – og så skal sproget bygges på i tilknytning til det«, og »Det glæder mig, at Socialdemokratiet i dag gør sig tilsvarende tanker om sammenhængen mellem arbejde og sprog«, og er ministeren samtidig enig med Venstres integrationsordfører, Marcus Knuth, der om samme forslag fra Socialdemokratiet udtalte, at det skaber »en falsk, næsten halvkommunistisk økonomi«?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Udlændinge-, integrations- og boligministeren.

Kl. 15:18

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

I forhold til statsministeren er svaret ja. I forhold til hr. Marcus Knuth er svaret ja.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 15:18

Christian Rabjerg Madsen (S):

Det svar undrer mig, for jeg synes jo, de to udtalelser strider ganske voldsomt imod hinanden. Jeg synes, det var forvirrende at følge Venstre og regeringen i sidste uge. Statsministeren var enig, næsten rosede over for det socialdemokratiske integrationsudspil, men hr. Marcus Knuth, integrationsordføreren, gav den fuld gas og lavede en sammenligning med kommunismen – en ideologi, som i parentes be-

mærket har folkedrab på samvittigheden. En helt besynderlig sammenligning.

Jeg undrer mig også over, at integrationsordføreren trækker kommunismekortet. Det kan jo ikke være sådan, at det er statsunderstøttet beskæftigelse, som regeringen partout har noget imod.

I regeringens kommissorium for trepartsdrøftelser står der f.eks. – og nu citerer jeg: Det skal være så enkelt som muligt for virksomheden at tage et socialt ansvar og bidrage i beskæftigelsesindsatsen med træningsforløb til flygtninge og familiesammenførte ude på arbejdspladserne, f.eks. i virksomhedspraktik og løntilskudsansættelser. Det skal drøftes, hvordan de nuværende regler for støttet beskæftigelse kan smidiggøres, samt hvordan den service, som jobcentrene yder til virksomhederne kan styrkes.

Og regeringen har, så vidt jeg er orienteret, heller ikke nogen planer om at afskaffe eksempelvis nyttejobs. Jeg synes derfor, man må stille regeringen spørgsmålet: Når nu substansen ikke kan være årsag til hr. Marcus Knuths kritik, skyldes hr. Marcus Knuths kritik så alene det forhold, at forslaget kom fra Socialdemokratiet?

Jeg kan ikke få øje på, hvordan man ellers kan forsvare, at Venstres integrationsordfører, hr. Marcus Knuth, skulle lave kommunesammenligningen i relation til vores integrationsudspil.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:20

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nu ved jeg ikke, hvorfor det gør så ondt på ordføreren, at Venstres ordfører, hr. Marcus Knuth, har sagt, at det næsten er halvkommunistisk økonomi. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan det kan gøre så ondt, så det er noget, man skal bruge en onsdag på her i Folketingssalen.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig med statsministeren i, at man sagtens kan være på arbejdsmarkedet uden at tale dansk, for det synes jeg rent faktisk masser af østeuropæere beviser hver eneste dag; de mestrer ikke sproget endnu. Og det gælder vel også, hvis man kommer fra Syrien.

I forhold til hr. Marcus Knuth kan jeg sige, at jeg jo ikke synes, at flygtninge skal aktiveres i særlige offentlige nyttejobs. Jeg så jo hellere, at de flygtninge, der kommer til Danmark, kommer ud i helt almindelige jobs, hvor de kommer til at tjene deres egne penge og kommer til at forsørge sig selv.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 15:21

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg kan oplyse ministeren om, at Socialdemokraterne historisk har haft det som noget helt essentielt for vores parti at bekæmpe totalitære ideologier, herunder kommunismen. Derfor er det selvfølgelig outreret og helt besynderligt at kalde vores integrationsudspil for kommunisme, særlig al den stund at regeringen er enig i udspillet substans.

Men når nu ministeren ikke ønsker at tage afstand fra integrationsordføreren udtalelse, vil ministeren så ikke forklare mig, hvori det falske og næsten halvkommunistiske i Socialdemokratiets integrationsudspil ligger?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren.

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Det handler jo om, at de flygtninge, der kommer til Danmark, skal ud i helt ordinære jobs så vidt muligt, og det håber jeg da sådan set er en ambition, som Socialdemokraterne kan dele med os. Jeg synes jo ikke – fuldstændig som hr. Marcus Knuth siger – at det nytter noget, at det er sådan en halvkommunistisk økonomi, man kører. Det må da handle om, at man skal ud at forsørge sig selv på det almindelige arbejdsmarked, så man kan betale for sin lejlighed og dagen og vejen, ligesom alle andre gør. Det må da være det, det handler om. Jeg synes sådan set også, det ville være rigtig godt, hvis det var det, det handlede om for Socialdemokraterne.

Så igen: Jeg kan simpelthen ikke se, hvad det er, der gør så ondt, når en ordfører fra Venstre siger »en falsk, næsten halvkommunistisk økonomi«, for det er jo, hvad det er.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Christian Rabjerg Madsen.

Kl. 15:22

Christian Rabjerg Madsen (S):

Socialdemokratiets tiltag er jo, at vi skal have flygtningene i arbejde fra dag et. Det skal allerhelst foregå ved ordinær beskæftigelse. Hvis ikke det kan lade sig gøre, får de anvist et arbejde – det kan være nyttejob, løntilskudsjob, virksomhedspraktik. Det er den tilgang, vi har.

Vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at få flygtninge i arbejde fra dag et. Vi synes ikke, man skal sidde på passiv forsørgelse. Vil ministeren ikke igen prøve at forklare mig, hvordan det kan være næsten halvkommunistisk? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Kl. 15:22

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren.

Kl. 15:23

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nej, det kan jeg så forstå at vi er uenige om. Men når det er sagt, hvis Socialdemokraterne så virkelig ville gøre alt, hvad man overhovedet kunne, for at få de flygtninge, der kommer til Danmark, ud på arbejdsmarkedet, så synes jeg faktisk, Socialdemokraterne kunne have stemt for integrationsydelsen, som jo er en lav ydelse, der giver en klar tilskyndelse til netop at komme ud på det ordinære arbejdsmarked. Så der kunne man starte. Men man kan jo endnu nå at tilslutte sig.

Så er det jo sådan, at fra i morgen går vi i gang med at forhandle med både Kommunernes Landsforening og arbejdsmarkedets parter om, hvordan vi sikrer, at flere flygtninge kommer til at bidrage på det danske arbejdsmarked. Der håber jeg da meget at vi så efterfølgende kan få en meget positiv lovbehandling her i Folketinget. Og med de toner, som jeg hører fra Socialdemokratiets side, tvivler jeg faktisk heller ikke på, at Socialdemokraterne også bakker op om den del, og det glæder mig meget.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger vi tak til hr. Christian Rabjerg Madsen.

Men ministeren fortsætter, for vi har spørgsmål nr. 4, som også er til udlændinge-, integrations- og boligministeren, og det er af hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 616

4) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF) (medspørger: **Naser Khader** (KF)):

Er det for ministeren ikke bekymrende, at der kan være eksempelvis islamister, der får statsborgerskab, som ikke anerkender det danske folkestyre, grundloven og grundlæggende danske værdier, og hvilke initiativer vil regeringen tage, for at disse personer ikke får statsborgerskab, det kunne ske ved oprettelsen af en screeningenhed?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:24

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Er det for ministeren ikke bekymrende, at der kan være eksempelvis islamister, der får statsborgerskab, som ikke anerkender det danske folkestyre, grundloven og grundlæggende danske værdier, og hvilke initiativer vil regeringen tage, for at disse personer ikke får statsborgerskab, det kunne ske ved oprettelsen af en screeningenhed?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:24

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Tak for det. Som jeg efterhånden har sagt en del gange, er et dansk statsborgerskab noget helt særligt, og det tror jeg spørgeren er enig med mig i. Det er derfor min klare opfattelse, at erklærede antidemokrater eller islamister, hvilket der her spørges til, ikke bør tildeles et dansk statsborgerskab.

Der stilles i dag strenge krav til personer, der ønsker at søge om dansk statsborgerskab – det gælder bl.a. i forhold til vandelskrav, sprogkrav og ansøgerens kendskab til danske samfundsforhold – men derudover skal en ansøger også være villig til at acceptere de grundlæggende principper og spilleregler, der er, i et demokrati som det danske. Derfor stilles der krav om, at ansøgeren lover troskab og loyalitet over for Danmark og det danske samfund og erklærer at vil overholde dansk lovgivning, herunder Danmarks Riges Grundlov, og respektere grundlæggende danske værdier og retsprincipper, herunder det danske demokrati.

Så vil jeg gerne understrege, at Politiets Efterretningstjeneste jo altid foretager en vurdering af, om hver enkelt af de ansøgere, der står til at blive optaget på lovforslaget om indfødsrets meddelelse, altså dansk statsborgerskab, kan være til fare for landets sikkerhed. Hvis det er tilfældet, forelægges sagerne for Indfødsretsudvalget, der tager stilling til spørgsmålet om udelukkelse fra optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse for en nærmere angiven periode. Såfremt en person opfylder samtlige af de almindelige betingelser, herunder ved at erklære troskab og loyalitet over for Danmark, og vedkommende i øvrigt ikke er i PET's søgelys, ja, så er det min opfattelse, at den pågældende bør optages på et lovforslag om dansk statsborgerskab, altså indfødsrets meddelelse, uanset hvilke holdninger han eller hun måtte have.

Det er altså sådan, retningslinjerne er skruet sammen. Og så er det jo op til Folketinget efterfølgende at forholde sig til og afgøre, om man så i sidste ende bliver tildelt et statsborgerskab.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Christian Langballe.

Kl. 15:26

Christian Langballe (DF):

Jeg er fuldstændig klar over, at PET laver et tjek som noget af det sidste, inden lovforslaget bliver fremsat. Nu er det jo altså svært at

vide, hvad en efterretningstjeneste foretager sig – det er sådan set også det, der er kvaliteten i det – men så vidt jeg har forstået, angår det tjek jo udelukkende straffelovens kapitel 12 og 13, og det vil sige, at det vil være ting, der angår terror eller i hvert fald noget, der ligner. Men det, som jeg er ude efter, og det, som jeg foreslår, er sådan set, at man opretter en screeningsenhed – og den kunne være i PET-regi, men det kan ministeren selv bestemme – altså en enhed, der kontrollerer, at nogen ikke ytrer sig og f.eks. tilkendegiver, at de vil omstyrte det danske folkestyre, eller at de vil have udskiftet grundloven med sharialoven. Jeg mener simpelt hen, det er grundlæggende, og det er jo det, man skriver under på i loyalitetserklæringen. Så det er jo egentlig bare at tage loyalitetserklæringen alvorligt. For jeg vil altså mene, at fem islamister, der ønsker at omstyrte det danske folkestyre, og som står på statsborgerskabslovsforslaget, er fem islamister for meget.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren.

Kl. 15:28

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg må sige, at det bare ikke står mig helt klart, hvad det præcis er sådan en screeningsenhed skal. Nu kan jeg så godt høre, hvad det er, screeningsenheden skal foretage sig, men hvordan skal det reelt skrues sammen, og hvordan skal det fungere? Skal enheden f.eks. bestå af embedsmænd, eller er det politikere, der skal afgøre og definere, hvilke værdier der er acceptable i Danmark? For mig at se er det grundlæggende jo, at vi for ikke særlig lang tid siden har indgået en aftale om, at man netop skal skrive under på en loyalitetserklæring – og det er blevet fremhævet – og det er sådan set for mig at se den knage, vi har at hænge tingene på. For ellers må man jo her i Danmark ret beset mene, hvad man vil.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Christian Langballe.

Kl. 15:29

Christian Langballe (DF):

Kære minister, det er klart tilkendegivet, hvad det er, vi taler om. Der er jo ikke nogen, der skal sætte sig ned og definere noget, for det er allerede gjort i loyalitetserklæringen, det sker jo allerede, og det har vi allerede gjort. Så det er inden for den bane, vi spiller, og det drejer sig om loyalitet over for folkestyret og over for grundloven og de her grundlæggende danske værdier og retsprincipper. Det er jo det, det handler om. Jeg spørger så bare: Hvis man tilkendegiver, at man eksempelvis ønsker at omstyrte det danske demokrati, hvorfor søren skal man så have statsborgerskab? Jeg forstår ikke koblingen, og jeg forstår ikke, at der ikke er en interesse for det. For vi kan altså komme til at stå i en situation, hvor vi tildeler statsborgerskab til personer, som simpelt hen ønsker Danmark og den nuværende samfundsordning hen, hvor peberet gror. Skal de have statsborgerskab? Nej, siger jeg.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren.

Kl. 15:30

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nej, men det står mig altså bare stadig væk ikke helt klart, hvad det er, en screeningsenhed skal. Det lyder meget tillokkende, og det lyder meget enkelt, men det er det bare ikke. Altså, vi lever jo i et frit samfund, hvor man i virkelighedens verden kan mene, hvad man vil,

og derfor synes jeg heller ikke, det er så simpelt, som det måske lige kunne lyde som, at gå ind og definere, hvad man må mene. For mig at se lugter det næsten af noget andet, som jeg ikke tror at hr. Christian Langballe bakker op om, og det gør jeg i hvert fald heller ikke selv og har aldrig nogen sinde gjort det.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så havde vi afsat plads til en medspørger, som var hr. Naser Khader fra Det Konservative Folkeparti, men da han ikke er mødt frem, udgår han, og dermed er det hr. Christian Langballe.

Kl. 15:30

Christian Langballe (DF):

Jeg må sige, at jeg simpelt hen synes, det er noget snak. Det er jo ikke, fordi jeg har tænkt mig at lave sådan en form for tankekontrol, hvor folk skal gå rundt med apparater på hovedet, for at måle, hvad der udgår, men jeg tænker på de ytringer, som folk foretager sig, og man gør det jo ærligt talt i forvejen. For PET gør det jo, så jeg kan simpelt hen ikke forstå det, og når det er inden for den ramme, der hedder folkestyret og grundloven, skal man respektere det. Jeg så for mange år siden et program, der hed Undercover Mosque, hvor man gik ind i en moské og filmede med skjult kamera, og hvor der simpelt hen fremkom nogle ytringer om at omstyrte det danske demokrati og indføre sharialoven med afhugning af hænder, som var så horrible. Skal sådan nogle mennesker have statsborgerskab i Danmark? Nej, det synes jeg bare ikke de skal. Det er sådan set det, der er udgangspunktet.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det er ministeren.

Kl. 15:31

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Næh, men som jeg også tidligere har sagt, synes jeg jo heller ikke, at erklærede antidemokrater eller islamister bør tildeles et dansk statsborgerskab, og det er sådan set derfor, vi har loyalitetserklæringen, som man skal skrive under på. Så spørgsmålet er jo også lidt, om hr. Christian Langballe selv tror på, at den loyalitetserklæring, som vi har indgået en aftale om, er nok, og det kan jeg så forstå at han ikke synes. Det skal retfærdighedsvis siges, at det også er et synspunkt, han tidligere har flaget.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak.

Så går vi over til spørgsmål nr. 5, som også er til udlændinge-, integrations- og boligministeren, og spørgeren er denne gang også hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:32

Spm. nr. S 617

5) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren tage initiativ til, at der i forbindelse med underskrivelsen af loyalitetserklæringen ved ansøgning om statsborgerskab laves et forudgående interview med ansøgeren, hvor det sikres, at personer anerkender og vedkender sig folkestyret, grundloven og de grundlæggende danske værdier, som jo er det, personen lover ved at underskrive loyalitetserklæringen?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:32

Christian Langballe (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren tage initiativ til, at der i forbindelse med underskrivelse af loyalitetserklæringen ved ansøgning om statsborgerskab laves et forudgående interview med ansøgeren, hvor det sikres, at personen anerkender og vedkender sig folkestyret, grundloven og de grundlæggende danske værdier, som jo er det, som personen lover ved at underskrive loyalitetserklæringen?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:32

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener sådan set, at de nuværende retningslinjer for dansk statsborgerskab er tilstrækkelige. Jeg har jo selv sammen med bl.a. hr. Christian Langballe været med til at indgå en ny aftale om netop statsborgerskab og indfødsret her i efteråret, hvor der blev strammet op på en lang række områder, og det er jeg meget glad for at der blev, og jeg syntes, det var et utrolig godt og konstruktivt samarbejde, vi havde om det.

Jeg er naturligvis altid åben for at diskutere nye tiltag – ellers skulle man også kende mig meget dårligt – men jeg må bare indrømme, at jeg i forhold til forslaget om et særligt forudgående interview med alle ansøgere har meget vanskeligt ved at se, hvordan det skulle hjælpe yderligere til at sikre, at personer, som mistænkes for at være antidemokratiske eller islamistiske, i realiteten anerkender og vedkender sig den loyalitetsforpligtelse, som er en betingelse for at få dansk statsborgerskab. De pågældende har jo som en del af deres ansøgning på tro og love erklæret troskab og loyalitet over for Danmark, og at de vil overholde dansk lovgivning og respektere helt grundlæggende danske værdier og retsprincipper.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 15:34

Christian Langballe (DF):

Altså, jeg synes jo faktisk selv, at det er en glimrende idé, og den er i øvrigt taget fra USA. I USA gør man det. Der interviewer man statsborgerskabsansøgere om, hvorvidt de vedkender sig den amerikanske forfatning, og de udtrykker også en loyalitet imod forfatningen. Så der gør man præcis det samme. Men det er jo så, fordi statsborgerskabet i USA bare betyder så meget, at man siger, at der selvfølgelig også skal indgå et interview. For man skal være helt sikre på, at de folk, der får statsborgerskab, faktisk også vedkender sig det samfund, som de får statsborgerskab i. Jeg synes, det er meget enkelt, og jeg kan ikke se, hvorfor ministeren ikke forstår, hvad det her implicerer. For det er da meget enkelt. Det er for at sikre, at folk, der vil have dansk statsborgerskab, vedkender sig Danmark.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren.

Kl. 15:35

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Så kan jeg jo spørge modsat: Gør man ikke det ved at skrive under på loyalitetserklæringen?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Christian Langballe.

Kl. 15:35

Christian Langballe (DF):

Det gør man jo ikke nødvendigvis. Vi har jo faktisk haft en sag med en person, som var islamist, og som gik ind for, at grundloven skulle udskiftes med sharialoven osv., som blev taget af lovforslaget, og som ikke fik statsborgerskab, skønt vedkommende havde underskrevet en erklæring. Altså, den person blev taget af forslaget. Jeg vil så stille ministeren et spørgsmål: Mener ministeren virkelig, at alle de personer, der står på lovforslaget, er demokrater? Hvis ministeren vil give mig det løfte, er jeg tilfreds.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren.

Kl. 15:36

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nej, det løfte kan jeg ikke give hr. Christian Langballe, men jeg kan jo sige, at vi er meget enige om, at det her er en alvorlig sag. Men jeg kan jo så omvendt spørge hr. Christian Langballe, om man under sådan et interview ikke også vil kunne foregive nøjagtig det samme, som man gør, når man skriver under på loyalitetserklæringen. Tror hr. Christian Langballe virkelig, at man under et interview ikke vil kunne undertrykke de eventuelle antidemokratiske holdninger, som man måtte have?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det hr. Christian Langballe.

Kl. 15:36

Christian Langballe (DF):

Det er med hensyn til alle mulige love sådan, bl.a. i trafikken, at man altså godt kan overtræde nogle bestemte love og overtræde nogle løfter, og derfor er det også vigtigt, at der er noget politi i gaderne, der gør alt, hvad de kan, for at kontrollere det, og der er mit spørgsmål sådan set bare: Hvorfor ikke lave den ekstra sikring, så man faktisk igennem et interview skal redegøre for, at man virkelig vil Danmark? Det synes jeg ganske enkelt er det, som den screeningsenhed skal, og det eneste, det har til formål, er selvfølgelig at sikre, at dem, der får dansk statsborgerskab, vedkender sig Danmark, og at de ikke bare ønsker vores samfund hen, hvor peberet gror. Det er det afgørende. Jeg tror bare, at de kommende generationer og slægter får nogle problemer, også fordi der er blevet delt så utrolig mange statsborgerskaber ud, uden at vi egentlig ved, hvem vi har delt dem ud til.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak til hr. Christian Langballe. Så er det ministeren.

Kl. 15:37

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg er ikke uenig med hr. Christian Langballe i, at der er blevet delt alt for mange statsborgerskaber ud, det er der også efter min mening, og det er jo bl.a. derfor, vi har strammet op. Jeg er bare i tvivl om, om det lige præcis er det her tiltag, der gør, at man ikke vil se, om man så må sige, forkerte statsborgerskaber blive uddelt. Og i sidste ende er det jo rent faktisk sådan, at man kan blive frataget sit statsborgerskab.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger jeg tak til udlændinge-, integrations- og boligministeren for besvarelsen og til Christian Langballe for spørgsmålet.

Vi går over til spørgsmål nr. 6, og det er til social- og indenrigsministeren, og det er stillet af fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Spm. nr. S 594

6) Til social- og indenrigsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Agter regeringen at indskærpe over for kommunerne, at lovgivningen skal følges i sager, hvor der er indberettet omsorgssvigt og misbrug af anbragte børn, og overvejer regeringen sanktioner over for kommuner, der ikke lever op til deres tilsynsforpligtelser?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Karin Nødgaard (DF):

Tak, formand. Agter regeringen at indskærpe over for kommunerne, at lovgivningen skal følges i sager, hvor der er indberettet omsorgssvigt og misbrug af anbragte børn, og overvejer regeringen sanktioner over for kommuner, der ikke lever op til deres tilsynsforpligtelser?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Social- og indenrigsministeren.

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Tak for det. Lad mig starte med at slå fast, at kommunerne naturligvis skal overholde den lovgivning, som gælder på området, og som vi har fastsat her i Folketinget. Det gælder selvfølgelig også de regler, der siger, at kommunerne mindst to gange om året skal tale med barnet på anbringelsesstedet som led i det personrettede tilsyn. Det siger sig selv, at det er af helt afgørende betydning for netop at kunne følge med i, hvordan barnet har det, at man også taler med barnet. Det er lige præcis et af de punkter, hvor jeg faktisk tror at kommunerne er på rette vej. Man kan selvfølgelig også spørge, om vi så er fuldstændig i mål endnu. Noget tyder på, at vi ikke er helt i mål endnu, men lovgivningen er klokkeklar, og lovgivningen skal kommunerne overholde.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Karin Nødgaard.

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg havde faktisk også noteret ordet klokkeklart på mit papir her, for det har jeg faktisk hørt at ministeren har brugt adskillige gange de seneste par uger, i forbindelse med at der igen har været nogle frygtelige historier om nogle børn, som har været misbrugt, og som ikke har fået den rette omsorg og det rette tilsyn. Det kan da godt være, at lovgivningen er klokkeklar for ministeren og for mig. Vi har også siddet og lavet meget af den. Problemet er bare, at den ikke bliver fulgt i kommunerne. Man efterlever ikke det, som nu engang er skrevet, og derfor har jeg lavet det her spørgsmål, for det drejer sig ikke om, at vi skal lave en masse lovændringer.

Det drejer sig om, hvordan vi får kommunerne til at overholde den lovgivning, vi nu engang har lavet. Hvis kommunerne ikke gør

Kl. 15:38

det, vil ministeren så forholde sig til hele det spørgsmål, der drejer sig om sanktioner? Hvad kan vi gøre for at indskærpe over for kommunerne, at de skal overholde den, hvad kan vi gøre med sanktioner? Det er jo således, at vi f.eks. kan tage hyrdebrev i brug og sende ud. Ministeren kunne formulere et hyrdebrev til kommunerne og sikre, at der sker noget på det her område. Man kunne også fra regeringens side tage initiativ til noget med sanktioner.

Kl. 15:38

Jeg synes, det her er så alvorligt et område, også fordi vi kan høre, at der i rigtig, rigtig mange sager ikke bliver afholdt børnesamtaler, og børnene bliver ikke inddraget. Hvis de bliver inddraget, er der måske altid nogle andre til stede. Det skal der ikke altid være. Der er så mange ting, der egentlig halter. Vi har hørt om sager, også fra medierne, om, at der er akter, der enten ikke er lavet eller er forsvundet osv. Jeg synes, der er så mange ting, man kan tage fat på, ud over at vi nu sidder og siger til hinanden, at lovgivningen er, som den skal være. Men vi har stadig et ansvar herindefra, og især har ministeren et ansvar for at sikre, at lovgivningen bliver overholdt.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:41

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil gerne takke ordføreren for at fremhæve al den lovgivning, som vi rent faktisk har iværksat på det her område. Det har vi jo gjort, fordi det har været nødvendigt. Det er altså ikke mange år siden, at man ikke havde de her mindst to årlige lovpligtige personrettede tilsyn, altså hvor man decideret har og fører tilsyn med det anbragte barn og dermed jo også indlysende skal føre samtale med barnet. Så det er blot for at understrege, at der jo netop er iværksat rigtig meget på børneområdet, for det har været nødvendigt, og alle de her initiativer trækker i den rigtige retning.

Jeg behøver ikke en lang opremsning, ordføreren har jo selv været med helt tilbage i forbindelse med Barnets Reform og overgrebspakken og tilsynsreformen. Det er altså nogle reformsæt, som har ændret markant på hele regelsættet på meget, meget kort tid, og meldingerne i forhold til det lovgivningsarbejde og reformarbejde, som vi har lavet i fællesskab, både blandt kommunerne og organisationerne på området, er, at det er gode og nødvendige reformer, men der er ikke nogen tvivl om, at det har været og til dels også er en kæmpe opgave for kommunerne at få implementeret så store reformer.

Det tror jeg er meget vigtigt at vi også tager ved lære af i forhold til hele implementeringsopgaven, hvor vi fra Folketingets side formentlig har undervurderet, hvor svært det er for kommunerne at omlægge den proces. Så det her får mig blot til at understrege, at jeg tror, at det er vigtigt, at vi fastholder enigheden om, at det i princippet ikke er lovgivningen, der fejler noget, altså at vi så at sige holder lovgivningen i ro og netop retter fokus skarpt på, at implementeringen skal fungere, og den skal foretages i kommunerne.

Derfor skal vi følge og blive ved med at følge området tæt og blive ved med at holde kommunerne op på, at det er dem, der har ansvaret, og det er også dér, hvor tingene skal virke. Det hjælper vi dem med bl.a. ved at søsætte efteruddannelsesinitiativer, ved at nedsætte en taskforce, altså et decideret rejsehold, der besøger kommunen og gennemfører den her mere, man kan kalde det håndholdte indsats i forhold til at få implementeret den lovgivning, der er, og så også, som noget af det seneste, vi har lavet politiske aftaler om, i forhold til implementeringen af det, vi kalder Sverigesmodellen, som i højere grad også underbygger den tidlige forebyggende indsats.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:44

Kl. 15:47

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes, at det, ministeren laver i forhold til, hvad det er, vi har lavet primært landspolitisk i forhold til lovgivningen, er rigtig fint, men jeg synes, at jeg lidt mangler at få et svar på, hvad det er, vi kan gøre for ligesom at stramme op over for de her kommuner – det er jo ikke alle, men over for de kommuner, der simpelt hen ikke lever op til det.

Når vi f.eks. får at vide, at der er lavet en undersøgelse fra Socialpædagogernes Landsforbund, som viser, at en tredjedel af anbragte børn ikke får det lovpligtige tilsyn fra kommunen, er det da for mig meget bekymrende. I en sjette del af sagerne, hvor man taler om anbragte børn, bliver børnene ikke involveret i deres egen sag, og vi ved, hvor vigtigt det er – det har vi jo lagt meget vægt på – netop at børn skal inddrages og høres i forhold til det.

Jeg synes, at der er så mange ting, som gør, at der skal strammes op på en eller anden måde, og der spurgte jeg indledningsvis f.eks. i forhold til et hyrdebrev: Var det en idé, at man kunne gøre et eller andet på det område for at markere over for kommunerne, at det, der står i loven, altså skal efterleves, og der skal tages hånd om det her? For vi skal huske, at det drejer sig om udsatte børn og unge. De er så skrøbelige og sårbare, de har så mange udfordringer i forhold til det, de har været udsat for igennem deres tilværelse, og derfor er vi nødt til at have fokus på det her.

Det er fint med en taskforce. Vi ved, den har virket nogle steder, og vi ved også, at der er nogle, der slet ikke har taget imod det. Der er så mange udfordringer, og derfor vil jeg selvfølgelig også gerne høre ministeren i forhold til det, når jeg nu også i mit spørgsmål har formuleret noget om sanktioner. Har ministeren overvejet noget i forhold til, hvordan man egentlig kunne øge det, jeg kalder ansvarliggørelsen, i kommunerne?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Karin Nødgaard, vi er gået over til ½ minuts taletid. (*Karin Nødgaard (DF)*): Der er bare overhovedet ikke noget, der indikerer tiden her. Intet). Det i hvert fald ministerens tur - også til ½ minut.

Kl. 15:45

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

½ minut, og tak for det. Jeg er helt med på den her diskussion, vi jo jævnligt har om frustrationerne, når kommuner ikke følger den lovgivning, der netop er så klokkeklar, og derfor er der jo dels mulighed for, som vi også ser i den konkrete sag, at anlægge sag mod kommunerne og søge erstatning, dels er der jo også et kommunalt tilsyn, som håndteres i statsforvaltningerne, og der skal man påse, at det, kommunerne foretager sig, er lovligt. Et tilsyn kan jo altså gennemtvinge en afgørelse, hvis en kommune ikke retter sig efter en bindende afgørelse.

Så er der spørgsmålet om, om hyrdebrevet er løsningen. Jeg mener, at det er afgørende vigtigt, at vi fastholder det her spor, der i høj grad handler om at hjælpe kommunerne med at få løftet kvaliteten, også i forhold til sagsbehandlingen. Hvis vi kun fokuserer på at straffe, når kommuner begår fejl, tror jeg, at der er en risiko for, at vi rent faktisk kvæler det her lokale ansvar og det lokale engagement, som må og skal være til stede, hvis vi overhovedet skal gøre os forhåbninger om, at man bliver bedre til at hjælpe udsatte børn, hjælpe udsatte familier. Ja, det var de 30 sekunder.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tak for det. Så er det fru Karin Nødgaard.

Karin Nødgaard (DF):

Jeg beklager selvfølgelig, men der er simpelt hen ikke noget tidsregistrering henede.

Ministeren taler om det lokale engagement. Jeg er helt enig, og jeg vil da også for alt i verden gerne undgå, at vi skulle gå ind og tale om sanktioner osv. Vi kan bare se, at det her drejer sig om nogle udsatte børn og unge, som ikke får den hjælp og støtte, og som på sigt er ramt på følelser, på sjæl, på alt for evigt, og derfor skal vi jo gøre det, vi kan. Derfor vil jeg bare kort lige høre ministeren: Hvordan mener ministeren så at vi skal hjælpe kommunerne fra nu af?

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Det var præcist ramt. Det er ministeren.

Kl. 15:47

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Så skal jeg forsøge at gøre det samme. Noget, som jeg helt konkret planlægger at gøre, og som jeg sådan set løbende gør, og som jeg har en fast mødekadence i forhold til, er at besøge kommunerne, simpelt hen tage ud og holde møder i kommunerne, tale med dem og mødes med dem særlig med fokus på børneområdet, fordi det er vigtigt at have den her dialog med kommunerne og få dem til at fortælle, hvis der er et eller andet i lovgivningen eller i det hele taget i det setup, som de forestiller sig kunne medvirke til, at de bliver endnu bedre til at løse opgaven. Det er afgørende vigtigt, at vi er parate med en hjælpende hånd, hvis de mener, at de har behov for hjælp for overhovedet at kunne tolke og leve under den klare lovgivning, som vi har vedtaget.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Tusind tak til fru Karin Nødgaard.

Vi har et spørgsmål mere til social- og indenrigsministeren, men vi skal til spørgsmål nr. 9, da spørgsmål nr. 7 og nr. 8, som tidligere nævnt, er udgået. Spørgeren til spørgsmål 9 er hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokraterne.

Kl. 15:48

Spm. nr. S 612

7) Til social- og indenrigsministeren af:

Pernille Schnoor (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at stigningen i antallet af børn, der anbringes i pleje i forbindelse med Barnets Reform, betyder, at langt flere børn anbringes med meget komplekse problemer, og er ministeren tilfreds med, at kun få børn (310 børn ud af 6.000 børn) kommer i pleje hos en kommunal plejefamilie, der er sikret en relevant specialisering og en uddannelse, og hvad ønsker ministeren at gøre for at sikre, at alle børn, inklusive dem med komplekse problemer, får det fagligt korrekte tilbud?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:48

Spm. nr. S 613

8) Til social- og indenrigsministeren af:

Pernille Schnoor (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at et for stort antal plejefamilier (en tredjedel) ikke får deres to årlige tilsyn, at der ikke tales med barnet (en fjerdedel), og anerkender ministeren, at tilsynet med børn i familiepleje er centralt for, at børn ikke udsættes for eksempelvis omsorgssvigt eller overgreb, og hvad agter ministeren at gøre ved denne problemstilling?

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:48

Spm. nr. S 615

9) Til social- og indenrigsministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Er ministeren enig med Dorthe Winther, formand for Sammenslutningen af Danske Småøer (SaDS), der mener, at den største trussel for småøerne er problemstillingerne med færgedriften, og hvornår agter ministeren at indføre trafikale ligestilling efter landevejsmodellen, som Venstre tidligere har talt for?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:49

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mit spørgsmål lyder: Er ministeren enig med Dorthe Winther, formand for Sammenslutningen af Danske Småøer, der mener, at den største trussel for småøerne er problemstillingerne med færgedriften, og hvornår agter ministeren at indføre trafikale ligestilling efter landevejsmodellen, som Venstre tidligere har talt for?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det ministeren

Kl. 15:49

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Tak for det. Vi skifter emne, kan man vist rolig sige, og til det vil jeg starte med lige at konstatere, at hele færgbetjeningen af de små øer er et kommunalt anliggende. Det er kommunen, som skal træffe beslutning om både sejlruiter og fartplaner og takster osv., når det gælder besejlingen af den pågældende ø. Jeg mener faktisk, at det er et godt princip, at det netop er en kommunal beslutning, hvordan der skal prioriteres i forhold til færgedrift. Der er simpelt hen tale om en opgave, som jeg i hvert fald mener naturligt hører hjemme i det lokale nærdemokrati.

Det er ikke nogen hemmelighed, at regeringen ønsker at skabe bedre vilkår for at bo og arbejde i hele Danmark, også på øerne, og her spiller færgerne selvfølgelig en afgørende rolle, når det drejer sig om at give et løft til turisterhvervet, og også når det gælder om at styrke bosætningen. Lavere færgetakster kan være med til at sikre, at øerne ikke hægtes af samfundsudviklingen.

Derfor har vi jo iværksat det her initiativ i forhold til at gøre det billigere at sejle til øerne, og det er derfor, vi præcis i går nåede i land med den her væksttafte, som sikrer, at færgetaksterne for biler og passagerer vil kunne nedsættes markant. For med den her aftale bliver der nu afsat 95 mio. kr. årligt til at få sænket taksterne på personbefordringen.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:50

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak for svaret. Det, man så kunne se i går aftes på TV Syd, var et gammelt klip fra før sidste valg, hvor daværende formand for Landdistriktsudvalget, Hans Christian Schmidt, udtaler: Vi skal have den fulde landevejsmodel. Og det ville være ensbetydende med langt lavere priser på at sejle med færgerne. Der skulle være den samme pris for at køre på den blå landevej som på den sorte landevej, som vi plejer at sige. Vi har fået en udredning på, at det koster 281 mio. kr. Der må man så sige, at regeringen nu har fundet de 95 mio. kr. Der er jo et godt stykke op til de 281 mio. kr.

Så nu er mit spørgsmål til ministeren: Hvad er regeringens plan i forhold til det løfte, som Hans Christian Schmidt på daværende tidspunkt udtalte?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:51

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Mit svar til det er, at jeg mener, at vi har taget et stort og rigtigt skridt i retning af landevejsprincippet med den her væksttafte, hvor det altså lykkedes os at finde 95 mio. kr. årligt til netop at få sænket taksterne på passagerbefordringen. Jeg er helt med på, at det jo ikke er en hundrede procents indførelse af landevejsprincippet. Og så er der diskussionen om, hvorvidt der så er tale om et løftebrud, eller hvad der er. Jeg har også guset de her klip og hørt en klar politisk vision om, at det er i den retning, man gerne ville gå.

Når man overtager regeringsansvaret, begynder man at kigge i kassen. Det er noget af det første, man gør. Man foretager et kasseeftersyn. Det var det, regeringen gjorde i sommer. Og der må man konstatere, at den her kasse var mere end tom, så det der med at forestille sig, at man bare kan hive over 280 mio. kr. op årligt til så fra dag et at lave et landevejsprincip, er vanskeligt i virkeligheden. Jeg mener, at vi er kommet et rigtig godt stykke vej med de 95 mio. kr., som markant vil kunne sænke taksterne. Det er et skridt i den rigtige retning. Det er ikke hundrede procent skridtet til indførelse af landevejsprincippet, men det er et stort og rigtigt og vigtigt skridt.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:52

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er fuldstændig enig i, at det jo er et godt skridt. Jeg synes godt nok, at det er for lille, men det er jo et skridt i den retning. Jeg tror, at hvis man spørger alle medlemmerne i Landdistriktsudvalget, vil de sige, at vi skal have landevejsmodellen, og så må man se, hvor langt man kan komme. Vi har jo selv, da vi havde regeringsmagten, sagt, at vi kunne nå de 133 mio. kr. Nu har regeringen fremlagt de 95 mio. kr. Så kan man diskutere, om det er nok, eller om det ikke er nok. Det er der mange der har en mening om. Jeg har så i øvrigt ikke sagt løftebrud. Det var ministeren selv, der sagde det. Jeg sagde bare, at daværende formand for Landdistriktsudvalget, Hans Christian Schmidt, sagde: Vi går efter den fulde landevejsmodel.

Det er egentlig bare det, jeg så spørger ind til, altså om regeringen gør det, nemlig går efter den fulde landevejsmodel, og så hvornår det kommer til at ske. For jeg har respekt for, at man kigger i kassen og alt det her, men man må jo have en plan for det her, så man kan sige, hvornår vi skal nå til, at vi har den fulde landevejsmodel.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:53

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil gerne anerkende, at spørgeren ikke bruger den form for betegnelse, om end det er et ord, der bliver brugt meget og nogle gange også meget i flæng.

Vi har jo taget skridtet nu i retning af indførelse af landevejsprincippet. Det er rigtigt, at det ikke er det fulde skridt, men det er dog et skridt. Det har ikke været der før. Det har slet ikke været foretaget

før. For nogle år tilbage blev der lavet en aftale om at sænke taksterne for godstransporten, og nu er der så lavet aftalen her om sænkelse af taksterne til passagerbefordringen, altså billetterne for passagererne. Jeg kan ikke stå her i dag og sige, om vi nogen sinde når i mål, altså når derhen, hvor vi kan sende over 280 mio. kr. af sted om året for at lave en præcis ligestilling mellem den sorte vej og den blå vej, men skridtet er taget i den retning, så vi er på rette spor. Jeg må skuffe spørgeren i forhold til at sige, hvornår man så er der. Ja, vi har da i hvert fald taget et skridt nu med de 95 mio. kr., og så må vi se, hvordan økonomien ser ud i årene, der kommer. Men nu er vi i gang.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:55

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu har jeg fundet ud af, at man jo skal holde sig inden for de der 30 sekunder, så jeg vil stille et spørgsmål til ministeren, som er nemt at svare på, altså sådan et ja eller nej-spørgsmål. Når nu vi så når frem til de 95 mio. kr., skal de jo ruller ud på en eller anden facon, og jeg kan se, at vi skal starte her efter sommeren med på en eller anden måde at bruge de første 48 mio. kr. Så jeg kunne tænke mig at spørge om, hvordan teknikken bliver i forhold til det her med udmøntningen af de 95 mio. kr. og af de 48 mio. kr. Hvor stor bliver reduktionen? Kan ministeren sige noget om det? Og – det er sådan set vigtigt – vil alle øer og alle færger i kongeriget, som er omfattet af den her ordning, mærke en reduktion af priserne?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 15:55

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Jeg tillader mig at sige, at det er lidt mere end et nej eller ja-spørgsmål. Men hvis jeg skal forsøge bare at give et kort svar på det, vil jeg starte med at konstatere, at vi har en historisk tradition for faktisk at have et godt og bredt samarbejde om færgeområdet. Og det, jeg gør, i forlængelse af den aftale, vi indgik i går med de øvrige blå partier, er, at jeg nu vil indkalde de øvrige politiske partier – det vil sige alle, der er med i det her – til en drøftelse af den nærmere udformning af den her ordning. For der vil skulle være tale om en lovgivningsproces, som skal udmønte ordningen også for de ikkestatslige ruter, og derfor vil det være at gå for meget i teknikrummet nu. Men jeg vil blot konstatere, at jeg ser frem til, at vi får en konstruktiv drøftelse af, hvordan vi konkret kommer til at udmønte den nye pulje, sådan at den kommer de her mere end 30 ruter til gavn.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger vi tak for dagens indsats til social- og indenrigsministeren, og også tak til hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Vi går over til det næste spørgsmål, der er til justitsministeren, og spørgeren er fru Pernille Skipper fra Enhedslisten.

Kl. 15:56

Spm. nr. S 587

10) Til justitsministeren af:

Pernille Skipper (EL):

Er det efter ministerens opfattelse god regeringsførelse, at ministeren endnu ikke efter 4 uger hverken har svaret på eller fastsat en dato for besvarelsen af Retsudvalgets samrådsspørgsmål U om UNGASS, selv om både Justitsministeriet og Sundheds- og Ældreministeriet

ifølge Justitsministeriet har haft kendskab til og drøftet, hvem der er den rette minister til at besvare spørgsmålet, siden det blev stillet den 4. januar 2015?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 15:56

Pernille Skipper (EL):

Jeg skal lige finde spørgsmålet. Undskyld.

Er det efter justitsministerens opfattelse god regeringsførelse, at ministeren endnu ikke efter 4 uger har svaret på eller fastsat en dato for besvarelsen af Retsudvalgets samrådsspørgsmål U om UNGASS, selv om både Justitsministeriet og Sundheds- og Ældreministeriet ifølge Justitsministeriet har haft kendskab til og drøftet, hvem der er den rette minister til at besvare spørgsmålet, siden det blev stillet den 4. januar 2015? Nej, 2016.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så er det justitsministeren.

Kl. 15:57

Justitsministeren (Søren Pind):

Ja, 2016 – trods alt. Men det skal nu ikke hindre mig i at beklage, at det samrådsspørgsmål bliver besvaret sent, og at det har taget så lang tid at beramme. Jeg kan sige, at det nu er berammet, og det er det til den 24. februar i Retsudvalget, hvor spørgsmålet vil blive besvaret i fællesskab af mig selv og min kollega sundhedsministeren.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:57

Pernille Skipper (EL):

Det er rigtigt, spørgsmålet er berammet nu, og jeg er ked af, at vi står hernede og diskuterer proces. Men jeg synes nu alligevel, at der er god grund til det, for den 4. januar stiller vi et samrådsspørgsmål til justitsministeren og hører ikke fra Justitsministeriet, før vi så den 20. januar omdirigerer spørgsmålet til både sundheds- og ældreministeren og justitsministeren. Det er altså spørgeren og Retsudvalget, der tager initiativ til, at så må man stille spørgsmålet til begge ministre, såfremt de ikke kan finde ud af internt at afklare, hvem der skal svare på spørgsmålet. Og i onsdags stiller vi et mundtligt § 20-spørgsmål til justitsministeren. Det ene er så trukket, det var enslydende med samrådsspørgsmålet, det andet er det, vi står midt i besvarelsen af nu. Og efter at Justitsministeriet fik et spørgsmål, der betød, at man skulle stille her i salen i dag, kom der et forslag til en dato. Det var så den 5. februar, altså en måned efter. Og forslaget til datoen var så knap en måned senere endnu, og det betyder, at det kommer til at tage 2 måneder, fra vi stiller et spørgsmål, til det er berammet til gennemførelse – og heldigvis passede kalenderne sammen.

Er det god regeringsførelse? må man spørge. Er det sådan, vi kan forvente Justitsministeriet fremover vil behandle samrådsspørgsmål?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Ministeren.

Kl. 15:59

Justitsministeren (Søren Pind):

Nej, som sagt beklager jeg dybt, hvad der er foregået, og jeg vil gøre mit yderste for, at det ikke gentager sig.

Kl. 15:59

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:59

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg opfatter det som en opfordring, som jeg vil gøre mit bedste for at imødekomme.

Kl. 16:02

Pernille Skipper (EL):

Jeg tror, jeg havde håbet, vi kunne få en snak om god regeringsførelse ud af det, men jeg tager beklagelsen til mig. Jeg synes, det er rigtig dejligt og godt at høre fra justitsministeren, og det gør selvfølgelig situationen noget bedre.

Det, der er oven i situationen, er ikke kun, at det er irriterende, fordi vi skal gå og vente, for det er samtidig et samrådspørgsmål, som indholdsmæssigt handler om en meget, meget vigtig FN-konference, som skal afholdes fra den 19. til 21. april i år, og allerede den 14. marts er der en session i Wien, som er afgørende for forhandlingerne, og det vil sige, at det er, omtrent to uger efter vi kan få et samråd. Og i går og i forgårs var der parlamentarisk forsamling som en optakt til den her særlige FN-samling om narkotikapolitik.

Det vil sige, alle de her ting, som er foregået fra den 19. januar, da man startede forberedelserne, og kommer til at fortsætte frem til den 19. april, er ting, som Folketinget ikke får nogen indflydelse på, fordi vi har gået og ventet på et samråd, hvor vi gerne ville have haft en snak om, hvad vi skulle mene.

Så hvordan stiller justitsministeren sig i forhold til muligheden for Folketinget for at få indflydelse, når man ser sådan en proces?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Kl. 16:00

Justitsministeren (Søren Pind):

Langt størstedelen af den materielle lovgivning på området ligger i Sundhedsministeriet, og det er jo det, der har været årsagen til, at det har været vanskeligt at finde en passende afgrænsning.

Jeg kan blot sige, at jeg som justitsminister beklager, at det ikke har været muligt at vende tilbage til Folketinget i ordentlig tid, for det har det ikke. Og det er bestemt ikke min ambition, at det skal gentage sig, for som fru Pernille Skipper også siger det, er der parlamentarikere og også visse organer, for hvem det er vigtigt, at man kan deltage i den form for arbejde. Derfor ser jeg også frem til, at man på samrådet får de svar, som man efterlyser.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 16:01

Pernille Skipper (EL):

Det takker jeg for. Grunden til, at justitsministeren og ikke sundhedsministeren er her nu, er, at spørgsmålet oprindeligt er stillet til Justitsministeriet, fordi det handlede om afkriminalisering af narkotika mere specifikt, og det er så det, man har haft svært ved at finde ud af hvor skulle ligge henne – i Justitsministeriet eller i Sundhedsministeriet. Jeg er bare glad for, at ministrene så kommer og besvarer spørgsmålet, og at vi er enige om, at det her ikke gentager sig.

Jeg håber selvfølgelig også, at justitsministeren og sundhedsministeren med den her historie i baghovedet vil være ekstra åbne for dialogmuligheder omkring den her særlige samling hos FN, for det vil jo immer væk være noget svært, eller det vil haste en smule, hvis Folketinget skal have mulighed for at få indflydelse.

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Ministeren.

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Så siger vi tak til fru Pernille Skipper.

Vi går over til spørgsmål nr. 11, som også er til justitsministeren, og det er stillet af fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 593 (omtrykt)

11) Til justitsministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Hvordan forholder regeringen sig til, at en sag om omsorgssvigt og misbrug af anbragte børn kan erklæres forældet og dermed forhindre de berørte børn i at modtage erstatning fra en kommune, der ikke har levet op til sit ansvar?

Tredje næstformand (Christian Juhl):

Værsgo.

Kl. 16:02

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Hvordan forholder regeringen sig til, at en sag om omsorgssvigt og misbrug af anbragte børn kan erklæres forældet og dermed forhindre de berørte børn i at modtage erstatning fra en kommune, der ikke har levet op til sit ansvar?

Kl. 16:03

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 16:03

Justitsministeren (Søren Pind):

Det er afskyvækkende, når børn bliver udsat for misbrug eller omsorgssvigt, uanset om det er forældrene, eventuelle plejeforældre eller det offentlige, der har svigtet. Denne regering har fra starten haft et tydeligt fokus på sager om overgreb mod børn. Jeg har allerede hævet straffene for sådanne overgreb med 1 år, og i morgen forventes Folketinget at vedtage regeringens forslag om udvidelse af videoafhøringsordningen, så børn behandles så skånsomt som muligt i retssystemet.

Jeg har ikke nærmere kendskab til den konkrete sag, som har af født spørgsmålet. Som jeg har forstået det, verserer der i øjeblikket et civilt søgsmål mod Slagelse Kommune ved domstolene, og som jeg kan forstå det fra dagspressen, har kommunen gjort gældende, at der er indtrådt forældelse. Jeg kan ikke kommentere på den konkrete verserende retssag.

Men generelt har regler om forældelse jo til formål at tilskynde til, at fordringer afvikles eller bringes på det rene inden for rimelig tid, og det er jo som udgangspunkt et fornuftigt formål. Det er imidlertid min opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at der kan være særlige forhold, der gør sig gældende i forhold til forældelse i sager mellem børn, der har været udsat for misbrug, og offentlige myndigheder. Jeg har derfor anmodet mine embedsmænd om at se nærmere på forældelsesspørgsmålet og bl.a. drøfte det med relevante organisationer. Jeg vil så vende tilbage til Folketinget, når vi har analyseret problemstillingen, og jeg kan sige til spørgeren, at jeg forventer, at vi kan vende tilbage til det inden sommerferien.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:04

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes, det er rigtig positivt, at der allerede er ved at blive kigget på det. Når jeg stiller et spørgsmål til justitsministeren – jeg er jo socialordfører – er det, fordi jeg ved, at området med forældelse og erstatning ligger hos justitsministeren.

Det her drejer sig ikke om at tage udgangspunkt i en konkret sag. Det drejer sig sådan set om problemstillingen med, at noget kan blive forældet. Jeg kan godt forstå, at man på andre områder og måske også som jurist kan sige: Sådan er det, og nu, hvor vi er nået de 3 år, så er det kørt. Men det her drejer sig om meget sårbare, udsatte børn og unge, som formentlig først langt op i ungdomsårene eller voksenårene faktisk finder ud af, hvad det er, der er foregået, og måske først her er nået frem til, at de kan stå frem og sige, hvad det er, de har været udsat for.

Derfor bekymrer det mig, at man som kommune kan påberåbe sig, at det er en forældet sag, og derfor er jeg selvfølgelig meget optaget af også at få mennesket bag justitsministeren frem i forhold til det her og høre, hvad man egentlig har tænkt sig at gøre fra regeringens side.

Når jeg sidder som socialordfører og tænker på det, så tænker jeg, at kommunen jo bare burde lægge sig fladt ned og udbetale noget erstatning og en erstatning, der er til at mærke og føle. Penge kan ikke gøre alt, men penge kan hjælpe på nogle områder. Det kan f.eks. hjælpe i forhold til psykologbehandling, i forhold til nogle ændrede vilkår for uddannelse, som man kan forlænge. Det kan være rigtig, rigtig mange ting. Hvad der egentlig bekymrer mig, er, at man som kommune faktisk går ind og siger, at man vil rejse en retssag. Så skal man vente på, om den kan køre i forhold til forældelses-spørgsmålet. Hvis det så er, at det ikke er tilfældet, har man jo en stor problemstilling.

Det, jeg egentlig har behov for også at høre nu, er, hvad ministeren tænker, når ministeren siger »rimelig tid«. For mig kan »rimelig tid« være et, for ministeren kan det være noget andet, for hele retssystemet kan det være noget tredje. Men hvad er det, ministeren har tænkt sig i forhold til det med »rimelig tid« og også med de »særlige forhold«? For for mig drejer det her sig virkelig om særlige forhold, når vi taler om børn og unge, der har været udsat for noget af det mest grufulde, man overhovedet kan forestille sig – både hvis de har været anbragt, men det kan selvfølgelig også være sket i den biologiske familie, af stedforældre osv.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:06

Justitsministeren (Søren Pind):

En af grundene til, at noget af det allerførste, jeg foretog mig som justitsminister, var at iværksætte bl.a. et lovforslag om at hæve straffen for pædofili og i det hele taget også voldtægt og andre forbrydelser af den pågældende karakter, er, at jeg synes, at de er rædselsfulde. De påvirker offeret i en grad, som ikke alle andre forbrydelser gør. Derfor så meget desto vigtigere synes jeg det er, at vi får kigget på det her.

Jeg forstår godt de hensyn, som spørgeren fremfører her. Jeg synes dog imidlertid, at det ville være at forbipassere en række hensyn, hvis det bare var sådan, at man sagde, at nu vil jeg gå ud og forhøre mig hos de relevante organisationer, men forud for det skal jeg sige hvordan og hvorledes.

Det, der så derimod har ligget mig på sinde, og det tror jeg også ordføreren er bekendt med, er, at et arbejde af den karakter, som er afsluttet og kommer til Folketingets kendskab før sommerferien, ikke er et ønske om at begrave noget. Det er tværtimod et ønske om at

fremme noget, for hvis det var det andet, der var formålet, så ville vi nedsætte et selvstændigt udvalg, og så ville man få alle mulige kloge mennesker til at sidde i det, og så ville det jo vare årevis. Så jeg håber derfor, at spørgeren vil stille sig tilfreds med det.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Christian Juhl):
Spørgeren.

Kl. 16:08

Karin Nødgaard (DF):

Jeg er i hvert fald tilfreds med, at ministeren har sat nogle ting i værk. Vi vil i Dansk Folkeparti følge det meget nøje, og vi vil også få et samråd på et senere tidspunkt med både justitsministeren og social- og indenrigsministeren på det her område, fordi vi synes, det er så vigtigt at have fokus på, hvordan vi kan gøre det her bedst muligt fremover. Det er sådan, at Børns Vilkår i medierne har sagt, at de er i gang med at kigge på måske 24-25 sager, som alle faktisk kan blive erklæret forældede. Det vil sige, at de børn og unge, som langt om længe er kommet til en erkendelse af, at de vil rejse en sag, kan støde panden mod en mur på det her område.

Den anden dag fik jeg en henvendelse fra en ung kvinde, der sagde, at hun var blevet misbrugt gennem 15 år af sin stedfar. Hun anmeldte det til politiet, stedfaren erkendte, hvad han havde gjort, men sagen er forældet. Der sker intet. For mig virker det her som en krænkelse af enhver retssikkerhed.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:09

Justitsministeren (Søren Pind):

På lange stræk kan jeg bare sige at jeg deler den afmagt, som kommer til udtryk her fra spørgerens side. Det, vi så må se på i den her forbindelse, er, om vi kan gøre noget ved det, og hvad det i givet fald kan være. Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti følger det her område nøje. Jeg ser også frem til at komme i samråd om det. Det gør jeg som regel i Folketinget, men i den her sag finder jeg det faktisk endnu vigtigere, for jeg tror, at det er noget, som vil nyde bred støtte i Folketinget.

Kl. 16:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Spørgeren.

Kl. 16:09

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vil spørge meget kort: Er der egentlig behov for forældelsesfrister i den her type sager? Vi kan jo ikke afgøre, om et ungt menneske, når det når 21 år, er 5, 10, 15 eller 20 år om at komme frem til, om man har mod og kræfter til at rejse en sag. Det var den ene del af det.

Den anden del er: Vi har jo i fællesskab lavet en satspuljeaftale, der udløber ved årets udgang, om støtte til de her børn og unge til at rejse deres sager. Har regeringen drøftet, hvordan man fremover skal sikre, at der er midler, så det ikke er midlerne, der kommer til at spænde ben for, at folk kan rejse en sag?

Kl. 16:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:10

Kl. 16:12

Justitsministeren (Søren Pind):

Når det kommer til spørgsmål om satspuljemidler og finansiering, må man tage en samtale med min fantastiske kollega på et givet tidspunkt.

Der er tidligere fremført nogle hensyn, og det er jo bl.a. det, vi skal drøfte. For mig er det lidt et ovenfra og ned-hensyn, der angives, men nogle gange kan der jo også for særlig sårbare mennesker være behov for, at der bliver trukket en grænse, så folk f.eks. ikke bliver ved og ved med at køre en sag, som ikke kan afsluttes. Der har tidligere været fremført nogle synspunkter i den retning, så mennesker på en anden måde end den, vi står og taler om, kan få fred. Det kan være et hensyn. Så meget desto vigtigere er det, at vi gør os umage med det, vi kigger på, og får undersøgt, hvad der egentlig er bag de her ting. Mange af de her forældelsesting har jo været drøftet meget, meget grundigt igennem tiderne, men heldigvis flytter det politiske sig, så derfor synes jeg, det er fornuftigt at kigge på det igen.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

For en god ordens skyld skal det af hensyn til protokollen nævnes, at den minister, som justitsministeren henviste til, var social- og indenrigsministeren. Det kan man jo ikke se, idet det var nogle fagter, som justitsministeren udførte. Jeg siger det blot af hensyn til protokollen.

Spørgsmålet er afsluttet, og vi går videre til det næste spørgsmål. Det er også stillet til justitsministeren, og det er stillet af hr. Peter Kofod Poulsen, som bedes komme tættere på pulten, og som nu må oplæse spørgsmålet til ministeren.

Kl. 16:11

Spm. nr. S 608

12) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Er ministeren enig med den svenske regering i, at udlændinge, som kommer til landet, skal indrette sig efter de love og regler, som gælder her, og at de derfor bl.a. også skal overholde de regler, der gælder i Danmark, for så vidt angår tiggeri?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »NY RAPPORT: Svensk rapport: Giv ikke penge til tiggere« i BT den 2. februar 2016.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Værsgo.

Kl. 16:11

Peter Kofod Poulsen (DF):

Er ministeren enig med den svenske regering i, at udlændinge, som kommer til landet, skal indrette sig efter de love og regler, som gælder her, og at de derfor bl.a. også skal overholde de regler, der gælder i Danmark, for så vidt angår tiggeri?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 16:12

Justitsministeren (Søren Pind):

Ja.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det var dejligt at få et meget klart svar fra justitsministeren, det værdsætter jeg i høj grad. Tal fra Rigspolitiet viser, at kun fem personer fik domme for at tigge i perioden 2008-2012, selv om det er forbudt. Vil ministeren sikre, at politiet bruger loven fuldt ud?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 16:12

Justitsministeren (Søren Pind):

Som det vil være ordføreren bekendt, førte vi en drøftelse i forbindelse med stramninger af udlændingelovgivningen, hvor vi bl.a. efterstræbte en stramning på det her område. Det er der ikke indtil videre politisk flertal for, men jeg kan love spørgeren, at det er et område, jeg har fokus på, og som jeg kommer til at bruge kræfter på som justitsminister.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 16:12

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det er også dejligt at høre, og det vil jeg også gerne kvittere for. For jeg synes faktisk, at her er tale om et reelt problem, som der skal tages hånd om. Den tidligere regering foreslog en stresspolitik, hvor man simpelt hen meget klart skulle markere over for de her organiserede tiggere, som det jo en gang imellem kunne være, at det her vil man ikke finde sig i i Danmark. Kan den nuværende regering tilslutte sig det ønske om en stresspolitik?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 16:13

Justitsministeren (Søren Pind):

Jeg tror, eller jeg ved, at spørgeren og jeg deler syn på den her problemstilling i meget, meget høj grad. Det skaber utryghed, når vi ser de her forhold udfolde sig, hos beboere, erhvervsdrivende og forbipasserende. Det er der ingen som helst tvivl om. Det gælder ikke mindst det organiserede tiggeri, hvor nogle netværk af udenlandske kriminelle udnytter danskere og deres villighed til at hjælpe mennesker i nød. Derfor kan jeg sige, at jeg har bedt mit embedsværk om at se på, hvad der er den klogeste måde at styrke den politimæssige indsats mod tiggeri på. Og det vil jeg da foreslå vi har en løbende drøftelse om imellem f.eks. Dansk Folkeparti og regeringen.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 16:14

Peter Kofod Poulsen (DF):

Det deltager vi meget gerne i, for vi mener egentlig, der er brug for skærpelser, stramninger af den lovgivning, der er nu. Vi har jo tidligere fremsat et beslutningsforslag på det her område sammen med Det Konservative Folkeparti i bestræbelsen på netop at komme det her tiggeri til livs. Jeg vil da gerne tilbyde ministeren, hvis man mangler inspiration, at vi enten kan genfremsætte beslutningsforslaget eller oversende det til regeringen, for det er jo netop med henblik på, at det skal være nemmere at udvise de folk, som man ikke ønsker

at se i Danmark. Er det regeringens mål, altså at man skærper straffen på en måde, så man kan bringe udvisningsreglerne nemmere i spil for at komme det her til livs?

Kl. 16:14

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:14

Justitsministeren (Søren Pind):

Det ville være meget hensigtsmæssigt, om man kunne nå derhen. Problematikken består jo så til gengæld i, at straffen skal være af en sådan beskaffenhed, at den er proportional i forhold til udvisningsspørgsmålet. Og det vil – i hvert fald i det omfang, jeg kan konstatere det – også kræve, at man hævdede straffen for danske hjemløse og tiggere. Og der må jeg jo sige at vi støder ind i nogle problemer her i Folketingssalen; det er der ikke et tilsvarende stærkt ønske om fra et flertal af Folketingets partier.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Spørgsmålet er afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål. Det er også stillet af hr. Peter Kofod Poulsen og til justitsministeren.

Kl. 16:15

Spm. nr. S 609

13) Til justitsministeren af:

Peter Kofod Poulsen (DF):

Er ministeren enig med den svenske regering i, at man skal lade være med at give tiggere penge, da det alligevel ikke hjælper nogen ud af fattigdom og sociale problemer, og at man langt hellere skal give penge til relevante organisationer, hvis man vil hjælpe?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »NY RAPPORT: Svensk rapport: Giv ikke penge til tiggere« i BT den 2. februar 2016.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:15

Peter Kofod Poulsen (DF):

Tak for det. Er ministeren enig med den svenske regering i, at man skal lade være med at give tiggere penge, da det alligevel ikke hjælper nogen ud af fattigdom og sociale problemer, og at man langt hellere skal give pengene til relevante organisationer, hvis man ønsker at hjælpe?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:15

Justitsministeren (Søren Pind):

Som jeg forstår det, handler den svenske rapport altså om, hvordan man bedst imødegår ulovlige slumlejere og omrejsende tiggere. I den pågældende rapport, som spørgeren også er inde på, anføres det, at det kan fastholde tiggere i tiggeri, hvis folk giver dem penge, og at man dermed også risikerer, at tiggerrollen går i arv til de pågældendes børn. Derfor anbefaler den svenske rapport, at man i stedet giver pengene og gerne flere af dem til organisationer, som forsøger at hjælpe tiggerne ud af tiggeri, herunder gennem indsatser i deres hjemland.

Der må jeg jo sige, at det har jeg svært ved at se skulle være et urigtigt synspunkt. Det må i sidste ende selvfølgelig være et privat anliggende, om borgere ønsker at give penge til tiggere i gadebilledet, men det giver god mening, at man gennemtænker det, den handling medfører, og at man i øvrigt ikke understøtter en opførsel, som er ulovlig, og som, også når vi taler om udenlandske tiggere, kan være med til at fastholde tiggere i rollen som tiggere. Det, man også skal være opmærksom på, er, om man risikerer at understøtte kriminelle netværk, hvis man bidrager hertil. Så det er min opfattelse, at den svenske rapport bør give anledning til eftertanke.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Spørgeren.

Kl. 16:17

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg tillader mig at tage svaret som et ja. Ministeren var selv inde på rapporten, og vil ministeren i den henseende sørge for, at dansk politi, ligesom det sker i Sverige, sikrer, at ulovlige boliger opført af ud-lændinge ikke får lov til at stå?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:17

Justitsministeren (Søren Pind):

Det tror jeg måske ligger uden for det helt konkrete at besvare i et såkaldt S-spørgsmål. Jeg har den tilgang, at politiet i meget høj grad anvender ressourcerne fornuftigt og godt. Hvis spørgeren mener, at der skal en særlig indsats til på det område, så foreslår jeg, at man indleder en dialog, som måske kan give anledning til en lidt friere drøftelse end her i Folketingssalen.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Spørgeren.

Kl. 16:18

Peter Kofod Poulsen (DF):

Jeg har ikke yderligere spørgsmål.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Så er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål. Det er stillet til skatteministeren af fru Lisbeth Bech Poulsen fra SF.

Kl. 16:18

Spm. nr. S 591

14) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Anser ministeren det som et problem, at syv ud af ti danske selskaber ikke behøver at underlægges revision, og mener ministeren ikke, at det vil være gavnligt for Danmark at opnå større åbenhed omkring danske virksomheders skatteforhold?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Fru Lisbeth Bech Poulsen til oplæsning. Værsgo.

Kl. 16:18

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Anser ministeren det som et problem, at hele syv ud af ti danske selskaber ikke behøver at underlægges revision, og mener ministeren

ikke, at det vil være gavnligt for Danmark at opnå større åbenhed omkring danske virksomheders skatteforhold?

Kl. 16:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:18

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak for spørgsmålet. Jeg skal indledningsvis sige, at reglerne om revision og muligheden for fravalg af revision faktisk hører under Erhvervs- og Vækstministeriets og ikke Skatteministeriets ressort. Men når det er sagt, blev der spurgt ind til min holdning. Den er, at en revision kan være med til at afdække fejl i og misforståelse af regnskaberne, og det har stor værdi for såvel regnskabsejeren som samfundet og skattevæsenet, at revisorerne er en form for ambassadører, i forhold til at man må antage, at her er der så i større omfang styr på regnskaberne, end der er på regnskaber, der ikke er revideret. Men der er også behov for en proportionalitetsafvejning, altså en sammenhæng mellem den administrative omkostning ved revision af de regler, der gælder for revisionen, og så det, der kommer ud af det for virksomhederne, for samfundet og skattevæsenet. Og der synes jeg egentlig vi i Danmark har fundet et fornuftigt leje for, hvornår selskabers årsrapporter skal revideres, og hvornår selskaber kan foretage fravalg af revision.

Mit svar på spørgsmålet om større åbenhed omkring selskabers skatteforhold er, at jeg generelt mener at det kan være gavnligt, at man kan få indsigt i selskabers skatteforhold, men samtidig synes jeg, at det forpligter os politikere til ikke at misbruge enkeltstående tal i en eller anden politisk kamp, men til at bruge dem på en faglig og saglig måde. Det er noget af det, vi også skal diskutere i morgen, når vi skal førstebehandle B 54 om fjernelse af de åbne skattelister.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Spørgeren.

Kl. 16:20

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ministeren siger, at revisionen skal afdække fejl og mangler i regnskaberne, at der skal være proportionalitet, og at man skal opveje det i forhold til den samfundsværdi, det giver. Der skal være et fornuftigt leje. Men i et samråd, der blev afholdt for nylig, diskuterede vi jo netop det her, nemlig at i forhold til det, man kalder compliance, er der sket et kraftigt fald blandt virksomheder. Ministeren anerkendte selv, at i halvdelen af alle regnskaber – halvdelen ud af landets 670.000 virksomheders regnskaber – er der fejl og mangler. Rigtig mange af dem er mindre virksomheder. Det kan være helt tilforladelige fejl, misforståelser osv. – vi har jo et kompliceret skattesystem – men i halvdelen af landets 670.000 virksomheder er der fejl og mangler. Mange af dem vil ikke få revision. De fleste af dem vil ikke få revision.

Endnu mere foruroligende er det, at i hvert tiende selskab, i 67.000 danske selskaber, er der ifølge de her tal, Skatteministeriets egne tal, decideret, overlagt snyd og fusk.

Kl. 16:21

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:21

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jeg ved egentlig ikke, om der var et spørgsmål fra spørgeren. Det var sådan mere en kommentar til det svar, jeg gav. Jeg mener som sagt, at der er fundet et fornuftigt leje. Man kan godt vælge at sige, at alle

virksomheder skal undergå revision, og at revisionen i sit indhold skal udvides i et meget, meget stort omfang. Det skal man holde imod den byrde, det vil være for virksomheden, og det, der samfundsmæssigt kommer ud af det.

Jeg vil da godt erklære mig villig til at se på, om man nu har de rigtige revisionsregler, og om det nu er den rigtige gruppe, der er afgrænset, men mit udgangspunkt – det kan man jo altid diskutere, og så selv om det ikke hører under mit ressort – er altså, at vi har fundet et fornuftigt leje i Danmark, sådan som det er nu. Og det er i øvrigt det samme fornuftige leje, der mig bekendt var under den tidligere regering, for, hvornår selskaber skal revideres, og hvornår de ikke skal.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Spørgeren.

Kl. 16:22

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at ministeren kan blive ved med at sige, at der er fundet et fornuftigt leje. Compliance styrtdykker for tiden. Det er skatteministerens eget ministeriums tal, der viser det her. Revisorerne råber vagt i gevær. De siger, at der har udviklet sig en dårlig kultur, fordi over en tredjedel af samtlige virksomheder ikke tror, der er nogen som helst risiko ved at snyde – de siger ikke, de gør det – når man spørger dem selv. Der har udviklet sig en dårlig kultur. Skatteministeren er også skatteminister for alle de skatteydere i landet, som betaler deres skat, og alle de virksomheder, som har regnskaber, der er i orden. Dem er skatteministeren også minister for og har et ansvar over for.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:23

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Jamen det sidste er jeg jo helt enig i. Selvfølgelig er jeg også minister for dem, og derfor er jeg også optaget af, at virksomheder betaler den skat, de skal. Jeg siger bare i al stilfærdighed, at jeg ikke er enig med spørgeren i, at det er et columbusæg at udvide revisionspligten til en lang række selskaber. Jeg tror, man vil se, afhængigt af hvilke krav man stiller til revisionen, at revision kan være noget, der er gavnligt for, at virksomheder svarer den skat, de skal. Men det kan også bare være nogle administrative omkostninger, som ikke har den her gavnlige og nødvendige effekt, men blot handler om, at man lever op til nogle lovkrav. Det er derfor, jeg bare i al stilfærdighed beder om, at man ser lidt nuanceret på det.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Spørgeren.

Kl. 16:23

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg bliver bare nødt til at gentage de tal: Compliance er i frit fald. I halvdelen af alle virksomheder er der fejl. Nogle af de fejl kunne være undgået, hvis man havde revision og dermed hjælp. I hver tiende virksomhed er der decideret, overlagt snyd og fusk.

Ministeren er jo ikke ansvarlig, i hvert fald ikke hovedansvarlig, for, at der fosser milliarder ud af statskassen, hvilket også lægger et pres på alle mulige andre skatteydere. Men vi ser momsfusker, vi ser fusk med refusion af udbytteskat, vi ser så mange skandalesager lige nu. Noget af det her handler altså om, at det også er en hjælp for dem, der har svært ved at forstå de nogle gange komplicerede regler,

at der kommer til at ske en revision. Ministeren bliver altså nødt til at ændre reglerne. Det her kan vi ikke leve med.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ministeren.

Kl. 16:24

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Tak. Grundlæggende er jeg ikke enig med spørgeren. Spørgeren siger, at der er et problem. Det er jeg enig i. Vi skal kontrollere mere, vi skal revidere mere. Vi kunne også som lovgivere stille os selv spørgsmålet, om det er os, der har lavet for komplicerede regler til, at landets virksomheder kan finde ud af det, og det er nok det sidste sted, jeg ville starte som skatteminister. Men det er da fuldstændig rigtigt, at man godt kunne kigge på, om der nu er den rette balance. Jeg siger bare som skatteminister, at det mener jeg umiddelbart der er, men det er jo en relevant diskussion, som bliver rejst. Jeg skal gerne tage den.

Hvilke virksomheder der er omfattet af revisionspligten, er faktisk ikke mit ressort som skatteminister, men erhvervs- og vækstministerens. Og derfor er jeg sikker på, at der er anledning til at drøfte det nærmere med ham.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste og sidste spørgsmål i dag er til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af hr. Jan Johansen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:25

Spm. nr. S 606

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Jan Johansen (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at kun én ud af fire arbejdsmarkedsydelsesmodtagere har modtaget et aktiveringstilbud i Nyborg Kommune, til trods for at det fremgår af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse fra 2013, at »alle modtagere af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse har ret og pligt til et virksomhedsrettet tilbud efter senest en måned på den midlertidige ydelse«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen: »Nyborg Kommune indrømmer brud på lov om aktivering« på TV2 Fyns hjemmeside den 3. februar 2016.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Værsgo.

Kl. 16:26

Jan Johansen (S):

Tak. Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at kun én ud af fire arbejdsmarkedsydelsesmodtagere har modtaget et aktiveringstilbud i Nyborg Kommune, til trods for at det fremgår af aftalen om midlertidig arbejdsmarkedsydelse fra 2013, at »alle modtagere af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse har ret og pligt til et virksomhedsrettet tilbud efter senest en måned på den midlertidige ydelse«?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Først vil jeg sige tak for spørgsmålet. I det omfang, kommunerne ikke lever op til de regler, der gælder for personer, som modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse, er det selvfølgelig ikke godt nok. Reglerne for aktivering af personer, der modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse, er klare. Personer, der modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse, har senest efter 4 ugers sammenlagt ledighed ret og pligt til at påbegynde virksomhedsrettet indsats.

Til spørgsmålet om, hvorvidt det er tilfredsstillende, at kun hver fjerde arbejdsmarkedsydelsesmodtager har modtaget et tilbud, vil jeg nævne, at denne andel ikke nødvendigvis skal være 100 pct. i eksempelvis 2015. Baggrunden herfor er bl.a., at der kan være personer i målgruppen, der allerede har modtaget et ret- og pligttilbud i et tidligere år. For det andet kan der være personer med i opgørelsen, der ikke har været længe nok på ydelsen til at have krav på et aktiveringsforløb.

Men når det er sagt, vil jeg også sige, at man ud fra den artikel, som hr. Jan Johansen refererer til, kan læse, at repræsentanter for Nyborg Kommune tilkendegiver, at reglerne på området ikke er blevet overholdt. Hvis det er rigtigt, er det selvfølgelig ikke tilfredsstillende. Jeg kan oplyse, at Nyborg Kommune over for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har tilkendegivet, at kommunen fremadrettet vil sikre, at regler for aktivering følges. Det forventer jeg så selvfølgelig nu at kommunen vil leve op til.

Dernæst har jeg nu bedt Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og arbejdsmarkedskontorerne om at indskærpe over for kommunerne, at de naturligvis skal overholde disse regler. Man skal nemlig huske, at det drejer sig om mennesker, der har brug for den hjælp, som jobcentrene kan give dem, for at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Og de skal selvfølgelig have de tilbud, som de har ret og pligt til efter lovgivningen.

Kl. 16:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren. 2 minutter.

Kl. 16:28

Jan Johansen (S):

Jeg skal konstatere, at det ikke kun er Nyborg Kommune, der ikke har givet den tilstrækkelige aktivering og dermed også uddannelse for at komme videre på arbejdsmarkedet. Jeg har en liste over alle kommuner. Der er faktisk nogle, hvor tallet er helt nede på 16 pct. Det passer jo sandsynligvis ikke, at der kun er 16 pct., der skal have det. Jeg mener helt klart, at det her var et værktøj, kommunerne fik for at hjælpe de mennesker, der var ved at falde ud af arbejdsmarkedet. Her har man ikke opfyldt det med ret og pligt fra kommunernes side. Så der mener jeg at ministeren skal gøre noget mere for at give den hjælp til de mennesker, som de har brug for.

Mest af alt ved ministeren at der mangler arbejdskraft. Det var i hvert fald det, som ministeren sagde i den stilling, han kom fra, så derfor mener jeg helt klart, at ministeren skal gøre noget mere for at få sat det her i værk. Og jeg mener også, at de kommuner, som ikke har levet op til det her, har en forpligtelse til at tage fat i dem, selv om de er røget ud af arbejdsmarkedsydelsen – så er de nemlig røget på kontanthjælp.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 16:29

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Tak. Den meget store variation, som spørgeren nævner, er jeg opmærksom på og har for nylig gennemgået. Jeg deler opfattelsen af, at det ikke er acceptabelt. Jeg har på baggrund af den variation haft drøftelser med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og har bedt dem om at tage kontakt til kommunerne og indskærpe over for kommunerne, at de forpligtelser, de har her, de rettigheder og pligter, som borgerne har her, nu skal følges fra kommunernes side. Det er sådan, at vi herefter vil følge det tæt og også hjælpe kommunerne, hvis de har brug for bistand for at kunne overholde reglerne. Reglerne skal følges.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 16:30

Jan Johansen (S):

Jeg vil gerne spørge ministeren igen, hvad ministeren vil gøre for de mennesker, som er faldet ud uden at have fået den her hjælp. De står jo i en katastrofal situation, hvor de er røget over på kontanthjælp. Meningen med hele den reform var at beholde dem på arbejdsmarkedet og få givet dem nogle kompetencer, så arbejdsgiverne kunne få brug for dem. Altså, jeg synes bare, man har en forpligtelse over for de her borgere, som nu er blevet syltet i systemerne, fordi kommunerne ikke har passet deres arbejde.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 16:31

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg kan bekræfte, at der er udfordringer på en række områder her, og der er ingen tvivl om, at i kølvandet på de reformer, der er foregået på arbejdsmarkedet her i de senere år, er der en omfattende omstilling i gang i kommunerne. Men det ændrer ikke på, at jeg deler spørgerens opfattelse af, at når man er kommet så langt væk fra arbejdsmarkedet, at man nu måtte være kommet på kontanthjælp, så er der en særlig forpligtelse for kommunerne til at rådgive disse mennesker og støtte dem i at få en virksomhedskontakt.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 16:32

Jan Johansen (S):

Jeg vil også gerne spørge ministeren: Når nu en arbejdsløs ikke overholder sine forpligtelser over for kommunen om at melde sig osv., bliver man straffet med det samme. Er der nogen straf til kommunerne, når de ikke overholder deres forpligtelser over for borgerne?

Kl. 16:32

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 16:32

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Heldigvis er det sådan, at et meget bredt flertal i Folketinget sidste år besluttede at gennemføre refusionsreformen. Det vil sige, at nu er der i al fald kommet en markant økonomisk straf til kommunerne, hvis de på beskæftigelsesområdet ikke giver deres borgere en effek-

tiv støtte i at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. For så bliver forsørgerforpligtelsen indtil de 80 pct. ret kontant overført til kommunen selv. Og det vil sige, at så svigter kommunen ikke bare de borgere, der her har brug for hjælp, men også de øvrige borgere, som får misbrugt de midler, som ellers kunne bruges på kernevelværd.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Og hermed er spørgetiden også afsluttet.

Kl. 16:33

Meddelelser fra formanden**Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 11. februar 2016, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:33).